

Figueres

Begur
Per franquista,
el batlle és
denunciat al
president
Tarradellas

Pàgina 14

**El FNC es retira de la
Comissió
de Control Municipal**
L'acusa d'inoperant i poc combativa

Pàgina 6

**Cloenda de l'Àmbit de Mitjans de
Comunicació
del Congrés de Cultura Catalana**

Pàgina 8

El tren tornà a arribar, un segle després

9PAIS ENQUADERNAT

Setmana rera setmana,
el periòdic independent
de l'Empordà
reflekteix la
vida de
cada
poble,
tot explicant
fidelment llurs
problemes,
opinant amb
llibertat
sobre els
esdeveniments...

... tot plegat,
està fent
història!

Guardeu
també
la història
de la nostra
comarca!

Un document
per a la nos-
tra història!

Desitjo rebre per correu contra-reembossament la comanda següent:

- Volum I (del 1 al 10)
 Volum II (del 11 al 23)

El preu de cada volum és de 300 pessetes, més les despeses del correu.

Nom

Adreça

Localitat

Tel.

Pobres alcaldes!

“Jo seré demòcrata després de les eleccions municipals!” La frase és de l'alcalde d'una ciutat catalana prou important, com per ser tinguda en compte. És tot un simp-toma de com la majoria d'alcaldes i regidors franquistes no són capaços d'adaptar-se a la nova situació. I no cal anar gaire lluny; a Figueres mateix n'hi ha un bon exem-plar d'alcalde recalitrant, tot i la seva conversió tarrade-llista d'última hora.

Aquest desfasament entre el que a les democràcies se'n diu el poder legislatiu —o sigui els diputats i senadors— i les autoritats municipals és una altra de les penyores que s'han hagut i s'estan pagant en el singular procés polític espanyol cap a la democràcia i encara cal dir, a primera vista, que no és de les pitjors.

Ara com ara, però, és una de les questions que més preocupen a tothom. Ja fa quatre mesos de les eleccions legislatives i encara no se sap res de les municipals. Hom havia confiat en les paraules del Govern, mesos enrera, de què seria aquest mes de novembre que encetem quan es faria la convocatòria i que la seva celebració no s'allargaria gaire més enllà de comencements de l'any que ve. En canvi, sembla que no les coses seran així.

Les notícies que arriben de Madrid, a través dels dipu-tats i senadors en les seves excursions setmanals i a través de la premsa, donen a entendre que el Govern espanyol no té pressa, més aviat al contrari. Sembla que en Suárez està disposat a retardar-les ben bé fins entrada la primavera, és a dir el mes de maig o de juny. Suárez, es diu, vol fer tam-bé les municipals al seu aire, de la manera que més li con-vingui. Sobretot després de les dificultats que estan pas-sant el seu partit i el seu Govern, vol anar sobre segur i no solament guanyar les municipals, sinó també que aquesta hipotètica victòria li serveixi per a refer-se tant al partit com al Govern.

Jo no sé si tot això és somniar truites o no, encara que sí que sé que aquest jove lleó del franquisme s'ha convertit en un habilitíssim polític de la democràcia. Penso que de l'Ebre enllà Suárez pot tenir possibilitats, no solament per-

què a tot arreu les municipals acostumen tenir un caire més esquerrà —molta gent que a les legislatives vota les dretes per qüestions de seguretat, a les municipals vota es-querres per qüestions d'honestedat i eficàcia—, sinó a més perquè els possibles candidats d'en Suárez són gent sem-pre vinculada a la situació i li serà difícil presentar-los com els homes que facin possible la democràcia als ajun-taments, perquè sovint tothom els coneixerà com els ho-mes que l'han impedita o que s'han aprofitat de la dicta-dura.

El que sí m'atreveixo a pronosticar, sense gaire mèrit perquè tothom ho veu, és que a Catalunya als suarecistes, tot i que hagin reclutat demòcratacristians peneditis, exe-cutius del Centre Català i altres per formar un nou partit d'aparença no sucursalista, com a mínim feran un paper una mica més dolent que a les legislatives.

Però a Catalunya hi ha molta més impaciència que a al-tres llocs per aquestes municipals. Fins i tot s'ha plantejat informalment la possibilitat que aquí es celebressin abans que a la resta d'Espanya, però el Govern ha dit que ni pensar-ho. La presumible victòria de les esquerres encara el deixaria més en evidència i podria restar-li vots fora.

Mentrestant els alcaldes franquistes fan de les seves. La última és queixar-se al ministre Martín Villa de què això s'allargui tant i li demanen que es facin aviat les eleccions. Per una vegada coincideixen amb els desitjos populars, però no pas per les mateixes raons. El cansanci dels alcal-des no és tant de seure a la poltrona sinó d'haver d'aguan-tar les comissions municipals dels partits polítics, que se-gons ells no els paren d'empipar tontament. Lògicament, tant ben acostumats com estaven, els hi ha de venir de nou que uns ciutadans els vulguin controlar, encara que sigui molt educadament, dient-los que ho fan en nom del poble perquè ells no són representatius.

Poden estar tranquils els alcaldes, que el poble també n'està cansat d'ells i amb molta més raó. És un casanci acumulat de quasi quaranta anys. I, ara sense broma, hom vol les municipals perquè d'elles depèn també que la Generalitat provisional pugui funcionar a ple rendiment.

Un any després

Fa un any del primer canvi d'im-pressions de cara a la publicació del periòdic independent de l'Empordà, que mesos després neixeria amb el nom de 9 PAÍS. Llurs fundadors cele-bren ara, amb íntim orgull, el desen-volupament assolit pel periòdic du-rant el mig any de vida.

En aquella primera reunió, ja inclo-gueren en els seus projectes la possi-bilitat d'editar obres literàries que, es-pecialment vinculades a la nostra co-marca, tinguessin, alhora, un interès per a la resta de Catalunya. De mane-

ra que fundaren EDITORA EM-PORDANESA, S. A.

Havent superat les lògiques dificul-tats de qualsevol començament i d'al-guna forma mitigat l'esforç per fer possible, setmana rera setmana, el nostre periòdic, EDITORA EMPOR-DANESA, S. A. vol ara iniciar la tas-ca que li és pròpia, editant dues obres: una sobre periodisme i l'altra sobre història.

En efecte, Jaume Guillamet dona ja els últims retocs a *Llengua i ideolo-gia a la premsa de Figueres, 1939-1974*, obra inèdita que obtingué l'any

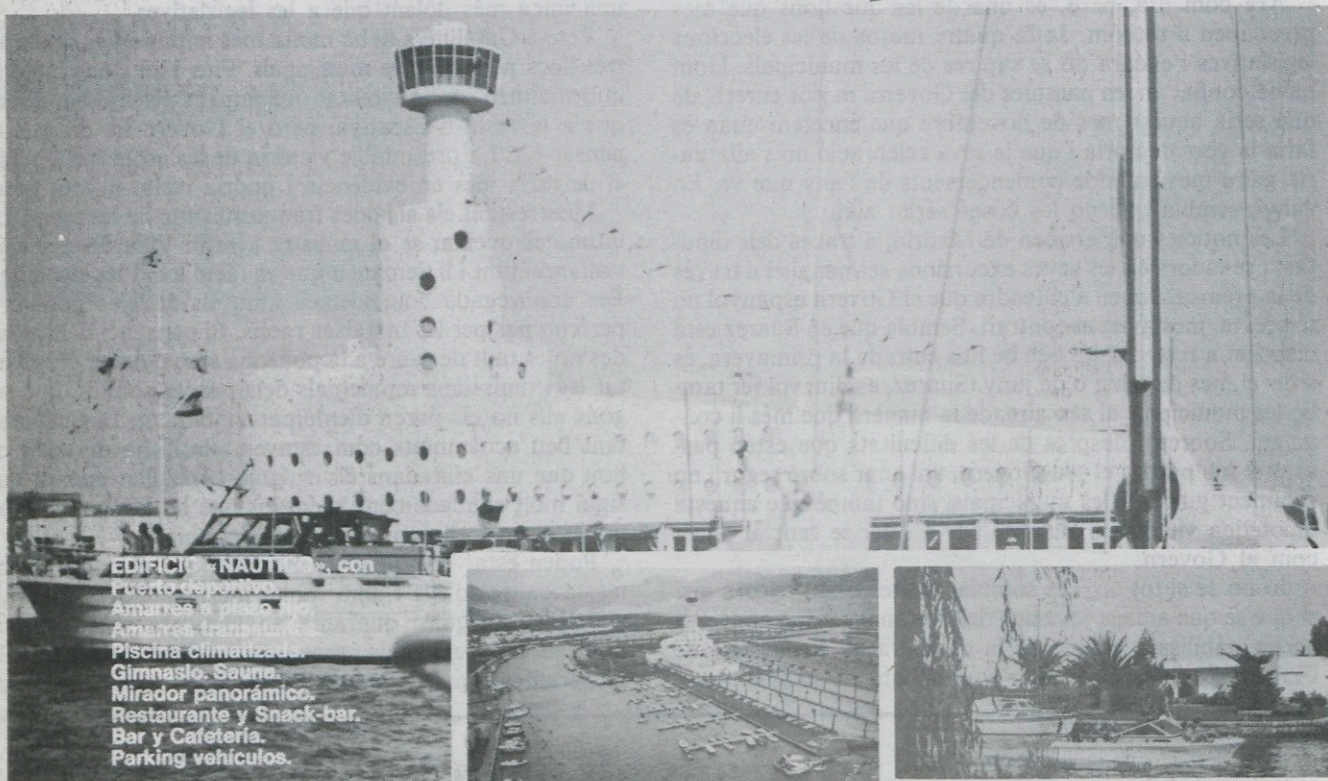
74 el Premi Gaziel de les Festes Po-pulars de Cultura Pompeu Fabra, i per a la qual ha escrit un extens epíleg que actualitza fins als nostres dies el treball. Aquesta obra serà publicada molt aviat.

D'altra banda, Alfons Romero, també col·laborador de 9 PAÍS, ha acceptat que EDITORA EMPOR-DANESA, S. A. editi el seu treball *Paranay somnolent*, que tracta sobre el republicanisme federal a Figueres i que aconseguí la setmana passada el Premi d'Història de la Societat Coral Erato.

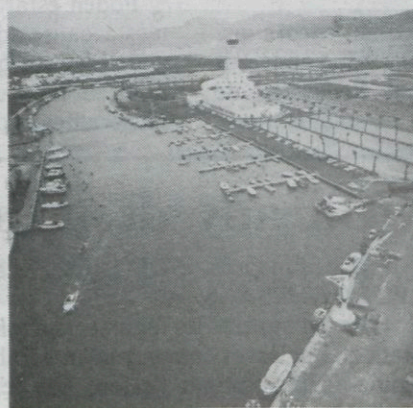
ya será menos.
 Potser que afuixis...
 it can't ALL be true!
 exageras...
 C'EST UNE BLAGUE!...

No es extraño que las gentes más diversas muestren una espontánea incredulidad ante todo lo que ofrece Ampuriabrava. No lo han visto en ninguna otra zona residencial. La única respuesta es: Véanlo.

Véanlo todo

EDIFICIO NAUTICO, con
 Puerto deportivo,
 Amarras a piso fijo,
 Amarras transitorias,
 Piscina climatizada,
 Gimnasio, Sauna,
 Mirador panorámico,
 Restaurante y Snack-bar,
 Bar y Cafetería,
 Parking vehículos.

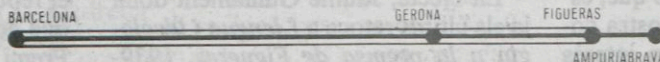

además:
 Aeródromo con talleres y hangares.
 Canales navegables.
 Embarcaderos colectivos e individuales.
 Campo de tiro.
 Playa de 2 Km. por 200 m. de ancho.
 Pistas de Tenis.
 Centros comerciales.
 Hoteles, Restaurantes, Cafeterías,
 Snack-Bars y Boites-Discotecas.

AMPURIABRAVA

LA MAS IMPORTANTE MARINA RESIDENCIAL DEL MEDITERRANEO

Castelló de Ampurias/En la Bahía de Rosas (Gerona)

Director general:

Emili Casademont i Comas

Ajudant de direcció:

Vicenç Burgas

Coordinació:

Narcís J. Ferrer

Jordi Vallmajó

Secretari de redacció:

Juli Molons

Redactors i col·laboradors:

Xavier Amir

Maria Angels Anglada

Joaquim Ballester

Marti Balló

Enric Frigola

Ferran Garrido Pallardó

Antoni Godoy

Jordi Gratacós

Ramon Guardiola

Jaume Guillamet

Joan Guillamet

Alfons Gumbau

Albert Gurt

Xavier de Lerma

Montserrat Minobis

Josep Maria Ortega

Narcís Pijoan

Josep Playà i Maset

Angel Quintana

Jaume Quintana

Miquel Riera

Carles S. Costa

Josep Maria Salvatella

Miquel Sempere

Jaume Sureda i Prat

Nuri Vallmajó

Montserrat Vayreda i Trulló

Torner Malé (fotografia)

Redacció, Administració i Publicitat:

c/. Lasauca, 21 - 1er. C

Telefón 50 57 63

FIGUERES

Gerent:

Alexandre Liaño

Secretària:

Maria Assumpció Casamitjana

Departament de publicitat:

Josep de la Fé

Disseny publicitat:

Pere Prats

Fotocomposició:

Ingro, Fotocomposició/Servicios

BARCELONA

Impres:

Vallesana de Publicacions, S. A.

c/. Calders, 21-25

SABADELL

Distribució:

Distribuidora dels Països Catalans

Edita:

EDITORIA EMPORDANESA, S. A.

c/. Portella, 9

FIGUERES

President:

Carles López Cusi

Dip. Legal: B-18920-1977

El segador de La Moncloa

Al saló de Sant Jordi del Palau de la Generalitat, el dia 24 d'octubre del 1977, no s'hi va pas escriure una pàgina de la nostra història, sinó quelcom més que això. S'obrí el gran llibre que recull el caminar d'un poble. Prologat el 1938, es donà per acabat a l'esmentada data.

I encara que tot sigui ja un fet passat —perquè les notícies es fan velles amb una rapidesa extraordinària—, volem recordar que, a l'acte de jurament de l'honorable Tarradellas, hi havia, d'una part, els homes del 15 de juny; d'una altra, un grapat de personatges que provenien del franquisme i, al bell mig, el govern que fa la transició. I tot això sota la mirada emocionada d'aquell qui, solemnement, seria investit dels atributs de president de tots els catalans.

A l'hora dels parlaments, el senyor Suárez es constituí en protagonista d'excepció. Perquè, si tenim en compte que arreu de l'Estat espanyol i fins i tot allà mateix escoltant-lo, hi ha una infinitat de "poltronas" ocupades per titulars de la dictadura, hem d'acceptar que, en aquell acte de la Plaça Sant Jaume, el cap de govern es feia responsable, ara amb la seva presència, del que abans ell havia signat a Madrid: la derogació del decret de Burgos del 1938. Pot ésser que la investidura de president en l'home que fa trenta-vuit anys ja era de la Generalitat, sigui el fet més antagònic a la política del general Franco.

Pel que Adolfo Suárez digué de Catalunya, perquè ens posà com a exemple de les futures autonomies dels altres pobles d'Espanya, perquè amb humanitat va correspondre a la immensa humanitat de Josep Tarradellas i, sobretot, per la seva significativa presència, potser caldria atorgar-li el títol honorífic de segador...

J. M.

Sumari

• 6 x 9, per <i>By Sens</i>	Pàg. 11
• Cròniques del Baix Empordà	12 y 13
• Bústia	15
• Un altra escultura de Carles Collet, per <i>Joan Guillamet</i>	16 i 17
• Tribuna política	18
• Crònica de la Societat, per <i>Carles S. Costa</i>	19
• Llibres per a la mainada, per <i>M.ª Àngels Anglada</i>	21

9 PAÍS no se responsabiliza de las opiniones vertidas en los trabajos que se publican con firma.

Brevísimo

¿POR QUÉ HAY ESCASEZ?

Durante los últimos días, y no encuentro explicación, nos están faltando demasiadas cosas a los figuerenses. En concreto, tabaco y agua potable. Si en Girona y provincia uno puede comprar su paquete de Ducados con normalidad, en Figueres esto es un lujo al alcance de pocas personas. Se habla de una división de estancos o expendedorías con diferentes categorías, debido a su situación o vaya Ud. a saber por qué. Conclusión, no todos tienen todas las marcas de tabaco y si reciben algo, apenas es para entretener a la clientela un día. Lo del agua sí es interesante, porque resulta que el pantano se encuentra al tope de su capacidad, pero faltan filtros. Sólo nos faltaría restricciones de luz y gas y, así, volveríamos a tiempos ya lejanos. Nunca se puede decir de este agua no beberé, según reza el refrán, aunque será mejor pensarlo, pues el

vino también se ha unido al desmadre general del alza de precios.

LOS NIÑOS TAMBIÉN JUEGAN

No cabe duda que la democracia, entre otras cosas, nos ha traído el juego. Cosa curiosa, estos fenómenos suelen afectar a toda la población sin discriminaciones y los niños parece que también quieren sumarse al cotarro del zar aunque, claro está, de manera más infantil y sin grandes inversiones de por medio. Ellos, que todo descubren, han vuelto a sacar a luz las bolas de cristal, las canicas de antaño y apuestan con ellas toda clase de sistemas. Hay quien vuelve a casa con veinte o treinta en el bolsillo demostrando que la suerte fue su aliada en la partida. Los otros, perdedores, piensan ya en el mañana de la recuperación con ansia. Lo dicho, los dioses del juego, han vuelto con todo su esplendor.

EL BULO DE LA SEMANA

Desde luego no hay semana que no tengamos nuestro bulo particular o general. En esta ocasión la gasolina se ha convertido en la noticia informativa no porque se haya subido el precio, sino por algo aún más grave, para los conductores. Se creía en una huelga de gasolineras siguiendo a las de Barcelona. A pesar de la correcta información que facilitó el Ayuntamiento al público, cantidad ingente de automovilistas coparon los postes de gasolina cercanos a la ciudad para llenar sus depósitos e, incluso, hacer más acopio del preciado elemento. Somos así. Nos gusta más el bulo, la incertidumbre o la especulación que la verdad lisa y llana. La democracia, amigos, nos tiene que traer sinceridad y justicia. Dejemos atrás los tiempos de los bulos en la oscuridad de la noche.

Alex

Per la seva inoperància i poca combativitat El FNC es retira de la Comissió de Control Municipal

El Nucli de Figueres del Front Nacional de Catalunya ens ha tramès el comunicat següent:

“El proppassat mes de juliol es formà la “Comissió de Control Municipal” de Figueres, integrada pels següents partits: CDC, ERC, FNC, PSC-c, PSC-r, PSOE, PSUC i UDC.

En el comunicat de constitució es deia, entre altres coses, que “la nova situació política sorgida arreu de Catalunya a conseqüència de les eleccions generals del dia 15 de juny ha posat en evidència, de forma incontestable, la total falta de representativitat dels ajuntaments actuals i l'enfonsament de la dictadura enfront de la nova situació democràtica, com a expressió de la voluntat popular que s'ha manifestat de forma majoritària fent confiança als partits democràtics i catalans”.

Aquesta comissió ha sofert un cert nombre d'entrebancs, a través dels quals ens ha fet veure la seva poca combativitat i la seva inoperància en anar a raure sempre en una via morta

les converses amb el senyor Giró, franquista recalcitrant i alcalde a dit de la ciutat de Figueres.

Hi ha, però, dos fets molt concrets i significatius, entre molts. Primer: la comissió que, en principi, era de control, en no poder controlar res, degut a l'obstaculització del senyor Giró, ha passat a ser simplement informativa. Segon: gairebé l'única tasca que portava a terme era el nou retolament dels carrers, i malgrat això, va ser limitada pel senyor Giró, el qual no va permetre els canvis de noms de la “Plaza del Caudillo” i de la “Calle Almirante Carrero Blanco”.

Al nostre entendre, queda clar que la funció per la qual fou creada la comissió no pot ser assolida en aquestes circumstàncies; i, per tant, demanem la dimissió del senyor Giró, per tal de facilitar el diàleg entre l'Ajuntament i la comissió, i prenem l'acord de retirar-nos d'aquesta, tot demanant a la resta dels partits que s'uneixin a nosaltres, mentre les relacions amb l'Ajuntament siguin tan inútils i confuses”.

Engrunes

1 Un diari publica dues esqueles de Lluís Companys i s'anuncia una missa sufragi, en el XXXVII aniversari. Al dessota, unes esqueles mortuòries recordant bisbes, assassins, sacerdots, religiosos i militars. No es commemora cap aniversari. La intenció conflictiva queda ben manifestada. És molt lamentable, perquè l'endemà de l'amnistia tot això va contra el seu esperit de concòrdia, i amb el pasat el país es tancarà les portes a un país democràtic, on podem viure amb respecte i comprensió mutus.

2 Com més s'estimi la democràcia, ara més s'ha d'afavorir la concòrdia.

3 Les inscripcions a la paret són un testimoni de mal gust i d'apropiació indeguda. Encara no hem trobat ningú que en parlés bé.

El comboi especial, rebut per milers de figuerencs

Punt final als actes commemoratius del centenari de l'arribada del ferrocarril

Amb una sèrie de festeigs, que assoliren gran brillantor i als quals es sumà el "tot Figueres", la capital de l'Alt Empordà posà punt final diumenge passat als actes commemoratius del centenari de l'arribada del ferrocarril a la ciutat.

A les onze del matí, s'inicià una cercavila pels carrers i places figuerencs, integrada per la Fanfarre de Cotlliure, bandes de música, "majorettes", castellers, etc., que finalitzà a la Plaça de l'Estació, on tingué lloc una audició de sardanes per la cobla "Miramar".

HAVIA SORTIT DE BARCELONA

Pocs minuts després de la una de la tarda, arribà el comboi especial commemoratiu (una màquina de vapor i diversos vagons de l'època), que havia sortit, a primera hora del matí, de Barcelona.

Aquest tren, degudament engalanat, on viatjaven algunes personalitats, entre les quals cal esmentar Josep Maria Fortuny, director de la Vena. Zona de la RENFE, féu al llarg del trajecte dues parades: la primera a Massanet (L'Empalme), per tal d'omplir llurs dipòsits d'aigua, i l'altra a Girona, ciutat on recollí el governador civil, senyor Mesa Parra, i d'altres autoritats. Tot gairebé igual com va succeir ara fa un segle.

ENTUSIASME DEL PÚBLIC

L'arribada del comboi a l'estació figuerenca fou saludada amb gran entusiasme per part del nombrós públic, encapçalat pel batlle, Pere Giró i Brugués, i les altres autoritats locals.

Més tard, hom procedí al descobriment d'una plaça, col·locada a la mateixa estació de la RENFE, que perpetua aquesta commemoració.

Els actes d'aquest centenari eren patrocinats per l'Ajuntament i organitzats pel Centre d'Iniciatives Turístiques.

PAIS

Telèfon

50 57 63

Llibertat d'expressió, un dret de l'home i dels pobles

Cloenda de l'Àmbit de Mitjans de Comunicació del CCC

Amb l'assistència de prop d'un centenar de professionals de la premsa, ràdio i televisió, el proppassat diumenge, al matí, se celebrà, al Museu de l'Empordà, l'acte de clausura de l'Àmbit de Mitjans de Comunicació del Congrés de Cultura Catalana, que fou presidit pels senadors Jaume Sobrequès i Pere Portabella.

Després d'unes paraules de presentació a càrrec de Jaume Guillemet, hi intervingué Anna Balletbó, la qual es referí a l'esmentat àmbit, en el seu aspecte general.

SUB-ÀMBIT DE LA PREMSA

Tot seguit, Josep Maria Huertas i Claveria tractà del sub-àmbit de la premsa, i va sotmetre a la consideració dels assistents les conclusions d'a-

quest. I de la mateixa manera ho feren, a continuació, Montserrat Minobis, Sergi Shaaff, Andreu Prat i Frederic Roda, pel que fa als sub-àmbits de ràdio, televisió, publicitat i relacions públiques.

També, i en representació de les Illes i de la Catalunya Nord, prengueren part en la cloenda de l'àmbit Assumpció Cortés i Roger Carrera, respectivament, els quals exposaren la problemàtica que ofereix avui el camp dels mitjans de comunicació d'aquestes dues zones dels Països Catalans.

PROJECTE DE MANIFEST

Més tard, i abans que Sobrequès i Portabella cloguessin amb sengles parlaments la sessió acadèmica, Jau-

me Guillemet llegí el projecte de manifest de l'Àmbit de Mitjans de Comunicació del Congrés de CCC, que fou objecte d'algunes petites esmenes.

El línies generals, pot dir-se que aquest manifest proclama la llibertat d'expressió, que no ha d'ésser una concessió, sinó un dret de l'home i dels pobles. Entre altres coses, s'hi destaca que cal que desapareixin totes les lleis de repressió que actuen sobre els mitjans de comunicació; que convé un debat democràtic entorn de l'actual sistema de formació i reconeixement professional, que replantegi la seva validesa; que cal la creació d'una legislació que afavoreixi participació dels treballadors en la gestió i la propietat de l'empresa, etc., així com també que es fa necessària la creació d'un Institut Català de la Comunicació, adscrit a la Generalitat.

Amb absències significatives

Taula rodona sobre la greu problemàtica de la premsa i la ràdio de la ciutat

L'endemà, dilluns, a les 8 del vespre, i també a la sala del Museu de l'Empordà, tingué lloc una taula rodona sobre els mitjans de comunicació a l'Alt Empordà.

La presentació de l'acte fou feta per Alfons Romero, el qual llegí unes ponències presentades per Jaume Guillemet i Montserrat Minobis, ab-

sents per raó del seu treball professional a Barcelona.

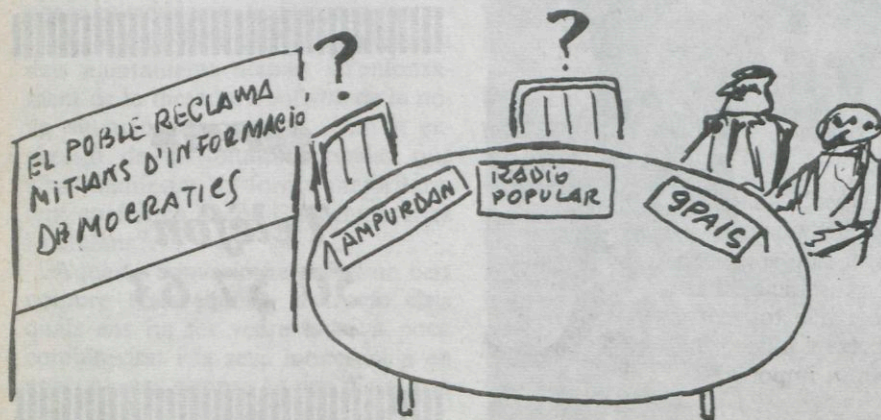
Guillemet féu referència a la premsa figuerenca, tot remarcant el "cas" ja prou conegut i gairebé increïble, digué, del setmanari "Ampurdán", mentre que Montserrat Minobis es referí a la ràdio. Cal assenyalar que aquesta última, el dia abans, ja havia lamentat l'absència de Ràdio Popular

de Figueres, a la cloenda de l'Àmbit dels Mitjans de Comunicació del CCC.

DEBAT ANIMAT

La taula rodona resultà molt animada i es discutiren diverses qüestions. No obstant i això, l'absència total i absoluta de representants de l'"Ampurdán" (malgrat la invitació que reberen, no assistiren a l'acte) i la manca, per altra banda, de representants de "pes" de Ràdio Popular de Figueres, feren que el debat no fos més "animat".

Al final, s'acordà prendre "certes mesures", que s'han de concretar més encara, contra aquests dos mitjans de comunicació figuerencs tan conflictius i que no es troben, precisament, en la línia democràtica del moment. Segons sembla, aviat s'iniciarà una campanya de caire popular titulada "Salvem l'emissora".

Otra vez, multas a los coches mal aparcados

El próximo lunes, día 7, quedará anulado el decreto que la Alcaldía firmó el 21 de julio del año en curso, en virtud del cual se suspendía la aplicación de sanciones a los vehículos aparcados en zona prohibida, debido a la gran afluencia turística registrada en Figueres, durante los meses veraniegos. Esto quiere decir que, a partir del mencionado día 7 de los corrientes, el Ayuntamiento volverá a exigir el cumplimiento de las ordenanzas municipales de tráfico, tanto en lo que hace referencia a la zona azul como en los demás sectores de la ciudad.

Tal disposición, según dice en una nota el Ayuntamiento, viene motivada por el abuso que últimamente se está haciendo del aludido decreto, ya que

se ha comprobado que hay personas que interfieren deliberadamente la circulación, llegando incluso a enfrentarse a la Policía Municipal, cuando se les hacen observar estas interferencias.

Sin embargo, la Alcaldía agrega que se reservará la facultad de disponer lo necesario para lograr la mayor fluidez de tráfico en los momentos en que la circulación así lo aconsejara, por lo que se dará orden a la Policía Municipal para que, en casos especiales, exista cierta tolerancia en la aplicación de las normas de circulación, esperando del civismo de todos los ciudadanos que se hará buen uso de esta disposición.

Dos actes polítics, al Museu de l'Empordà

Amb motiu de la celebració del 46è aniversari de la seva fundació, Unió Democràtica de Catalunya organitza una conferència per al proper dilluns, dia 7, a dos quarts de nou del vespre, al Museu de l'Empordà. Aquesta conferència, que serà pronunciada pel president de l'esmentat partit, es titularà "Unió Democràtica de Catalunya i la Generalitat". Un tema molt suggestiu, sens dubte de cap mena, i que adquireix gran actualitat en aquests moments històrics que vivim. Cal recordar que el president d'UDC, és a dir, la persona que donarà la conferència, és Miquel Coll i Alentorn, il·lustre escriptor i historiador.

Per la seva banda, el Partit Socialista de Catalunya ens comunica que el proper divendres, dia 4, a les 8,15 del vespre i també al Museu de l'Empordà, tindrà lloc una exposició del Pacte de la Moncloa, a càrrec del diputat socialista Ernest Lluch. Per aquest motiu, i per la importància del tema, el secretariat comarcal del PSC-c convida tothom a l'acte informatiu de l'únic diputat gironí present a l'acord a nivell d'estat, entre les forces polítiques més importants.

Actes de cloenda del Congrès de Cultura Catalana

Dijous, dia 3 de novembre. A les 8 del vespre (Museu de l'Empordà), taula rodona sobre l'estructura educativa a Figueres.

Divendres, dia 4. A les 10 de la nit (Patronat), ponència sobre el tema: "Figueres, a la cruïlla del canvi", a càrrec de l'equip de treball del CCC.

Dissabte, dia 5. A les 6 de la tarda (Patronat), ponència: "La resposta dels barris", a càrrec de les Comissions de les Associacions de Veïns. A les 10 de la nit (Patronat), taula rodona: "Alternatives municipals", amb intervenció de les forces polítiques de Figueres.

Diumenge, dia 6. A les 11,30 del matí (Patronat), presentació i debat del Pla Comarcal, amb intervenció de l'equip TAU. A les 6 de la tarda (Museu de l'Empordà), cloenda del Congrès de Cultura Catalana a l'Alt Empordà.

BAR GRILL
el Bruixot
 Mas Pau
 CARRETERA D'OTOT A 4 KM. DE FIGUERES

*
 Tots els diumenges i dies de festa, a l'hora de dinar trobareu en el Grill El Bruixot cuina catalana a preus populars. I de dijous a diumenge berenars i sopars musicals amenitzats pel pianista Josep Maria Surrall.

Conflicto "Caresa"

Intervienen las centrales sindicales y se reprochan

Lo que dice UGT

Este Comité cree tener la obligación de contestar al Comunicado de CC.OO. "a los trabajadores y a la opinión pública sobre el conflicto de la factoría Caresa", aparecido en 9 PAÍS con fecha 26 de Octubre - 1 de Noviembre.

1.º) Nos parece bueno que CC.OO. denuncien el hecho concreto que refieren en el primer apartado de su comunicado. Sin embargo, no entendemos claramente que haya sido sólo y únicamente Comisiones las que hayan participado en el mencionado conflicto, ya que nos consta que en dicha empresa hay afiliados de otras Centrales Sindicales. Pensamos que los obreros afiliados a Sindicales deberían tomar la misma postura a haberla tomado y, sobre todo, las Centrales a las que los mismos pertenecen.

Por lo apuntado nos hemos extrañado y preguntamos a todos los compañeros obreros: ¿CC.OO. denuncian con su comunicado, y por qué no lo han hecho C.N.T. y U.G.T. u otra? Nosotros contestamos únicamente a tal nota y lo hacemos con breves preguntas:

¿Hay intereses bastardos en tal denuncia? ¿Es un boom barato y publicitario de CC.OO. para apuntarse un gol average y captarse con ello simpatizantes?

2.º) Estas preguntas apuntadas nos las hacemos, únicamente, fundados en la manera como Comisiones afirman en el segundo apartado hechos que defienden sus intereses.

¿No será que duele a Comisiones que haya alguien que piense y esté a favor de los compañeros obreros, viendo claramente, el camino más limpio de la reivindicación o reivindicaciones, pero, sin intereses bastardos..., sin influencias políticas y, únicamente, con miras claras a la elevación del mundo obrero? No será que duele que alguien exprese con ideas claras, caminos a seguir sin presiones de arriba ni de abajo de poderes de quienes sólo piensan obligados por lo que interesa al Partido que los erije, guía y conduce?

3.º) Aunque alarguemos esta respuesta nos vemos precisados a hacer una exposición de los hechos algo distinta a la que hace CC.OO.: Día 19.10.77.- Se reúne la Asamblea para votar el Comité de Empresa. No dejan asistir a los encargados porque "no son obreros". ¡Viva la libertad de expresión!

Día 20.10.77.- Se hace un paro de 4 horas para una nueva Asamblea. Sigue la negativa de dejar expresarse a los que "no son obreros". ¡Vaya ideas que tenemos sobre quien es obrero!

Día 21.10.77.? Los "no obreros" exigen ser escuchados por la Asamblea. To-

ma la palabra el Sr. Suárez, en representación de U.G.T., y dice en resumen: "en la situación actual de la zona, y para asegurar el progreso de los trabajadores, es mejor hacer un Convenio Empresa-Trabajador en la que la Patronal se comprometa a:

a) Mejoras salariales. b) Subidas de acuerdo con el nivel de vida. c) Sábados libres. d) Ropa para el trabajo. e) Subidas de categoría. f) Nivelación de sueldos. g) Aumento lineal. h) Repartición, equitativa, de primas. i) Creación de un Comité para control de tiempos de producción. j) Detalle mensual de la nómina, incluida la prima. k) Aumento del precio del kilometraje y recorrido que hace el trabajador l) Higienización de locales.

Después de esta exposición a la Asamblea por parte del representante de U.G.T., hablan los afiliados a C.N.T. y CC.OO. Se somete a votación sobre la necesidad de hacer huelga. Hay 69 votos en contra de la misma, 31 a favor y 4 nulos.

Lo que dice CNT

La Confederación Nacional del Trabajo de Figueres quiere denunciar públicamente los hechos acaecidos en la factoría "EUROCARSA" durante las Asambleas que decidieron la declaración de huelga.

1º) La actuación del ex-secretario de Prensa y Propaganda de la UGT local, Valentín Suárez:

a) obstaculizando la labor llevada a cabo por el Comité de Trabajadores para llevar el conflicto a la huelga legal.

b) intimidando a la Asamblea con la supuesta actuación de unos inexistentes piquetes que debían llegar de Girona.

c) desprestigiando al comité ante la Asamblea con la falsa acusación de comportamiento incorrecto ante la dirección de la empresa.

d) argumentado que las reivindicaciones aprobadas por unanimidad eran insignificantes y que, por lo tanto, no había necesidad del huelga sino que podía arreglarse por un convenio empresa-trabajadores que estaría confeccionado y aprobado en una semana.

Todo ello llevó a la división de la Asamblea y a la paralización del conflicto. Por todo lo expuesto exigimos de la UGT que exponga claramente su postura ante la actitud anti-obrera de su militante y tome las medidas oportunas.

2º) Denunciamos asimismo las amenazas de represalias económicas y judiciales de que ha sido objeto el Comité por parte del director general, Cairó, como

Se decide la reintegración al trabajo y se nombra un nuevo Comité representativo de todas las tendencias que debe gestionar el desarrollo del citado Convenio Empresa-Trabajador.

Después de esta reunión el Sr. Suárez hace pública su renuncia de sus responsabilidades sindicales en U.G.T. a fin de facilitar el desenvolvimiento del nuevo Comité que estima "es representativo de todos los grupos", lo cual expone en Documento Público en los locales de la Empresa y en los de la U.G.T.

Tenemos que decir a CC.OO. que, en la otra parte, en la Patronal se estarán frotando las manos por la unidad que manifestamos tener "los que decimos ser obreros" y estar a favor del mismo para defenderlo. Así..., con artículos así..., con manifestaciones así..., la desunión parece que tiene más reino que la unión. No hagamos un falso servicio a nuestros compañeros trabajadores, por favor.

El Comité de la Unión Local de Figueres

consecuencia de un incidente violento en la propiedad de un compañero. Incidente por el cual los trabajadores nos preguntamos si no habrá sido perpetrado para justificar la intervención de la policía y así suspender la huelga.

3º) Por otro lado indignación de los trabajadores más veteranos ante la discriminación en la subida de salarios, se hizo manifiesta cuando al requerimiento de una respuesta por parte del director de producción Lamoline, a la nivelación de categorías de los que llevan menos tiempo, usó toda su palabrería y justificó su proceder en la conducta militante y combativa de algunos operarios y se excusó volcando toda responsabilidad en los encargados de línea.

4º) La extraña actitud de los miembros del Comité afiliados a Comisiones Obreras que en los momentos más difíciles de las negociaciones dimitieron de sus cargos y ahora, en un comunicado de su Secretariado Comarcal, expresan la necesidad de abrir nuevamente las negociaciones sobre la misma base reivindicativa elaborada por el anterior Comité del que, como ya hemos dicho, son dimisionarios.

5º) La actitud del Secretariado de Comisiones Obreras al publicar unilateralmente su comunicado en la Prensa Local del que se desprende, aunque sin decirlo, que C.C.O.O. ha sido el portavoz de la lucha en la empresa.

Sección Sindical de CNT en "Caresa"
Federación Local - CNT de Figueres

6 x 9

Por BY SENS

LOS FALLOS DE CONSUMO

Nada, que estábamos hablando así por encima de la crisis económica porque vale más no perderse en profundidades, y de pronto exclamó:

—I, a sobre... estem sense aigua!

Desde luego. Como para acabarlo de achancar. Porque cuando se llevan varios días sin agua en las casas, como ha estado ocurriendo ahora en Figueres, da la sensación, además de la nota de primitivismo —aunque en esto sea cada vez más difícil, puesto que tampoco existen las fuentes para poder formar colas humanas— de que se producen fallos gordos para que la sociedad pueda consumir. Lo malo, sin embargo, es que se produzcan sobre elementos que ya hemos hecho —porque fueron recomendados así— imprescindibles. Falla el agua en las casas y parece que fallen más cosas. De hecho es cierto, porque en cadena dependen muchas otras de aquélla. Cuando el fallo es gordo como ha sido ahora, porque no se trata de horas sino de días, el ciudadano de consumo espera que resulten bien claras las causas que enturbiaron el suministro y que, luego, se expongan las soluciones que se crea que existan. Aunque sean soluciones “ideales”; aunque no puedan realizarse de forma inmediata. Pero saber en qué dirección se encuentran, hasta dónde hay que llegar, para apuntar las fuerzas hacia su logro. Porque lo seguro es que habrá que seguir luchando, como siempre. Sin embargo, algo se avanza cuando se le quita, por lo menos, el desconcierto:

—Mal si plou, mal si no plou... ¿Em vol dir quin temps ha de fer...?

LA ESPERA

Oído por ahí:

—Bé, noi; a reveure. I que solucio nis tot això. Almenys, que no hagin d'esperar tant com en Tarradellas.

FARANDOLE CON BODA

La nota simpática, que nunca falta, de la concesión y entrega de los VI

Premios Literarios de la Societat Coral Erato, vino por el lado rosellonés. Una pareja de dansaires de la “Farandole Roussillonnaise” habían contraído matrimonio el día anterior y el viaje de bodas fue propuesto para después de la actuación. Hubo, pues, unos aplausos “distintos” centrados hacia los recién casados.

Se tenían buenos comentarios del conjunto músico-vocal “El fanal Sant Vicens” y de la “Farandole Roussillonnaise”. Y quedaron confirmados plenamente. Al ensamblarse coros y dansaires, el escenario adquiere una viveza consistente. Y flota, en el ambiente, su condición de hombres y mujeres de la Catalunya Nord, formándose como un halo colectivo de encuentro sentimental. Cuando al final se entrecruzaban aplausos entre actuantes y público, su intensidad era una muestra que lo reflejaba. Excelentes grupos para arrancar y perdurar una ambientación esos roselloneses. Por otra parte, resaltó la personalidad como compositor y cantante el director Georges Barre, forjada con la sencillez de los auténticos.

Recordábamos que por aquí siempre se ha dicho que los contactos con los diferentes ámbitos de la Catalunya

Nord deberían ser tan frecuentes como naturales.

NUNCA AL GUSTO DE TODOS

La mujer que subimos al coche contaba historietas sobre el tiempo, amenizando con espontaneidad el viaje. Con mucha expresión. Hubiera sido una actriz fácil, de esas que se captan al auditorio porque no se lo proponen, porque todo lo que dicen vale. Su versión de que nunca llueve al gusto de todo la contó así:

—Feia set anys que no plovia. Compteu: ¡Set anys! Doncs encara hi va haver una dona que, quan ho va fer, agafà una enrabiada perquè se li havia mullat la bugada...

PREOCUPACIONES

De Armand Caraben: “Hoy abundan los intelectuales de izquierda a quienes el paro laboral les preocupa mucho menos que la supervivencia de determinado pajarito, aunque su conservación exija como condición indispensable la de mil moscas y mosquitos”.

Fou inaugurat a Figueres un carrer dedicat a la recentment desapareguda i il·lustre escriptora i poetessa empordanesa, Maria dels Àngels Vayreda i Trullol. L'acte fou senzill, modest. Com modesta i senzilla havia estat en vida l'autora d'“Encara no sé com sóc”. Però Maria dels Àngels ja té un carrer —el que fins ara rebia el nom de “Matadero Viejo”—, que “obligarà” a recordar-la perennement. Un just homenatge de Figueres, la ciutat on ella visqué tants anys i morí, a aquesta insigne figura de les lletres catalanes.

Platja d'Aro**Rechazo a la política de hechos consumados****Los partidos atacan al alcalde y piden responsabilidades**

(De nuestro corresponsal).- La Comisión Consultiva Permanente de los partidos políticos con representación en esta localidad, han dirigido un escrito al alcalde en el que "rechazan energicamente la política de hechos consumados; que ese Consistorio que usted preside viene tolerando, como si todavía estuviéramos en los mejores tiempos del todopoderoso franquismo".

Tras esta "entrada", los partidos políticos solicitan "se abra una investigación para esclarecer los responsables que, con su ineficacia, han hecho posible que se construyera una nave industrial, sin cumplir con ninguno de los requisitos que se exigen a la mayoría de los vecinos de este municipio, hecho que la Comisión Consultiva denunció a este ayuntamiento con escrito número 1.728 de fecha 15 de septiembre".

Piden también los partidos que "se abstenga ese ayuntamiento de dar permiso para desarrollar cualquier actividad dentro de esta nave".

Por otra parte, la Comisión Consultiva Permanente dice que "estando enterada esta comisión que algunos promotores tienen permisos de obras con la fecha caducada, y mientras que a la mayoría de los vecinos sólo se les da un año de plazo, prorrogables a un segundo y que transcurrido este tiempo queda sin validez el permiso de obras, pedimos a este Ayuntamiento que todos los permisos de obras, con más de dos años de antigüedad sean declarados caducados" y "que no se conceda un nuevo permiso de obras, sin que el arquitecto municipal certifique que la construcción reúne los requisitos que exige el plan parcial de la zona".

Sant Antoni de Calonge**Se solicita la suspensión de unas obras**

(De nuestro corresponsal, Xavier de Lerma).- Varios vecinos de la calle de la Pesca se han dirigido al alcalde de Calonge solicitando la "inmediata suspensión de las obras" que se llevan a cabo en un solar cercano.

En su exposición, los vecinos dicen que "para paliar y encubrir superficialmente, supuesta maldad, con la complicidad explícita de quienes son quién en la administración municipal, por carecer en absoluto de sentido común y comprensión, frívolamente, aceptaron y peor aprobaron, una supuesta injuria, verdadera ofensa del más vil atropellamiento urbanístico y desfasada anomalía municipal, permitir, una ilegalidad de las obras y al unísono, para su facilidad y encubrimiento, levantar casa en medio de la calzada de la avenida de la Costa Bra-

va para evitar desprendimiento de tierras, dentro del citado solar, según ellos, y trabajar con holgura y seguridad, una valla en toda la longitud de la amplitud de la citada avenida vial, que imposibilita visionar su interior".

Siguen diciendo los vecinos que "naturalmente, de esta manera, impunemente, levantar un muro de contención de la fachada, la ilegalidad de las obras, trabajar sin testigos a su albedrío y concienzudamente ejecutar un hecho consumado de adelantar considerablemente un saliente inoportuno de fachada desconsiderada reduciendo la calzada, cuyo deslinde con sus bordillos, albañales, aceras, conducciones de la red de aguas y electricidad, sus pozos y postes de alumbrado público estaban firmes y adecuadamente".

Palamós**Continúa el "affaire" de la depuradora**

(De nuestro corresponsal, Josep Fortim).- La trascendencia que tiene para Palamós la instalación de la depuradora hizo que la Asamblea de Catalunya en la villa y los partidos Convergència Democràtica de Catalunya, Partit Socialista Unificat de Catalunya y Partit Socialista de Catalunya-Reagrupament, solicitaran una entrevista con el Gobernador y los parlamentarios gerundenses, representados éstos últimos por el senador Salvador Sunyer.

Se le hizo evidente al Gobernador señor Mesa que, además de la falta de información suficiente sobre el proyecto de la depuradora (mancomunada con Palafrugell y Calonge), no puede dejarse su aprobación al resultado de cuatro votos a favor contra tres abstenciones del pleno que celebró el ayuntamiento el pasado día 30 de septiembre, sin quórum suficiente según parece. Esto, unido al desprestigio político que el ayuntamiento de Palamós se ha ganado a pulso con sus actuaciones pasadas, ha hecho que la Asamblea y los partidos políticos no se fien del desconocido proyecto.

El gobernador prometió total transparencia, convocando una reunión con los técnicos de la Confederación Hidrográfica del Pirineo Oriental, para entregar toda la información de este proyecto y contestar a las dudas, tanto técnicas como económicas, que se le formulen.

Las fuerzas democráticas aceptaron esta propuesta, considerándola positiva para esclarecer totalmente el asunto y manifestarse, posteriormente, sin cerrar opciones a otros tipos de depuración que pudieran ser más convenientes.

El C.E.P.I. ESCRIBE AL GOBERNADOR

Por su parte, el Centro de Promoción de Iniciativas y Turismo se ha dirigido al gobernador civil, adjuntándole una fotocopia del referido escrito de los vecinos, y "expresarle nuestros mejores deseos de que en todos sus actos oficiales presida con nobleza la Justicia".

Torroella de Montgrí**Les aigües del Ter, altra volta, provocaren un desastre ecològic****A la recerca de la prova definitiva, per tal de denunciar els contaminadors del riu**

(Dels nostres corresponents, Àngel Quintana i Miquel Riera).- Darrerament, a la desembocadura del Ter i dintre el terme municipal de Torroella de Montgrí, es produí un greu desastre ecològic, motivat per l'alt grau de contaminació de les aigües de l'esmentat riu: peixos morts en quantitat, així com també porcs, que foren llençats al Ter, en diferents llocs de les comarques gironines, després d'haver estat cremats, com a conseqüència de la pesta que els afectà.

La catàstrofe sembla que fou deguda a les fortes pluges, que arrossegarren tot allò que deixen anar les indústries contaminadores del Ter, entre elles la Paperera Torras Hostench, i les aigües residuals de la zona de Bayoles, Girona, etc. Els membres de la Comissió de Defensa del Ter recolliren mostres de l'aigua contaminada, per tal de portar-la a analitzar, independentment d'ICONA, i amb l'esperança que els resultats serveixin de prova definitiva per a denunciar els veritables contaminadors del riu, car

fins ara, cosa que resulta "sorprement", no hi ha hagut manera de poder emprendre cap acció legal contra aquests...

ACTE FEMINISTA

Magda Oranich, advocada, i Empar Moreno, periodista i professora de la Universitat Autònoma de Bellaterra, intervingueren en un acte feminista celebrat a Torroella. La primer parlà de les lleis que afecten a la dona catalana i les qualificà d'injustes, tot demanant, a l'acabament, unes lleis com les que hi havia durant la Generalitat de Macià i Companys. Empar Moreno, per la seva banda, tractà de la situació actual de la dona dintre l'Estat espanyol, i assenyala que aquesta es troba marginada, perquè des de l'escola se la comença a educar per a les feines domèstiques, allunyant-la dels plans d'estudi. En acabar, hi hagué un col·loqui, on es tractà de molts temes, principalment el de l'avortament.

Cal dir que, abans d'aquest acte, hi va haver una representació teatral de l'obra "Artur i Clementina", a càrrec del grup "Llambreig".

ESTRENA D'UNA PEL·LICULA

Ha estat estrenada a Torroella, talment com a Girona, la pel·licula de M. A. Ribas, "Borrasca", filmada gairebé tota a les terres empordaneses i, més concretament, als municipis de Pals, Sant Feliu de Guixols i Torroella de Montgrí.

Aquesta pel·licula és de mitjana qualitat. Només hi destaquen la fotografia, que és d'una gran bellesa, i la banda sonora, obra de Lluís Llach. La interpretació de Maria Luisa San José i de Manolo Sierra és francament dolenta. I quant a l'argument del film, cal dir que és força fluix.

Begur

L'actitud antidemocràtica del batlle, denunciada al president de la Generalitat

“Probablement, Begur és l'únic poble de Catalunya on el franquisme es fa evident”, diuen el PSC i el PSUC

(Del nostre corresponal, Xavier Amir).- La Comissió de Control Municipal, de Begur, ens ha facilitat, signada pel PSC i el PSUC, una còpia de la lletra que ha dirigit a l'honorable Josep Tarradellas i Joan, president de la Generalitat, a fi d'assabentar-lo de la negativa del batlle, senyor Gual, de retirar la làpida de la façana de l'església, símbol d'una època que el poble rebutja, com ho ha demostrat a bastament.

Els al·ludits partits, en una nota de premsa, afegeixen que el seu deure és informar tohom —a més, com cal suposar, dels veïns de Begur— de la manera de pensar i procedir del batlle d'aquesta localitat de la Costa Brava

empordanesa. “Es molt probable —diuen— que Begur sigui l'únic poble de Catalunya, on encara el franquisme es fa evident.”

TEXT DE LA LLETRA

“Senyor:

Per mitjà d'aquesta ens permetem adreçar-nos a vostè, per tal d'assabentar-lo que encara hi ha llocs de Catalunya on es produeixen fets inversemblants.

Arran dels resultats electorals del proppassat dia 15 de juny, a la població de Begur (Baix Empordà) es creà una Comissió de Control Municipal, integrada per les forces democràtiques que obtingueren el major nombre de vots, en aquest cas el PSC i el PSUC.

Aquesta Comissió, fent-se ressò de la importància que té poder assolir una vertadera convivència ciutadana i uan autèntica harmonia, i considerant que cal llimar totes les arestes que hagin pogut restar latents durant aquests quaranta anys de dictadura franquista, manifestà al batlle d'aquesta població que considerés la necessitat de treure la làpida de la façana de l'església, promotora de records d'un poble separat, que actualment ha dit que vol la democràcia, la concòrdia, la llibertat i la germanor de tots els catalans.

Però tot això que el poble de Catalunya vol, i ho vol perquè ho ha demostrat, el batlle de Begur, el senyor Gual, no ho vol, ja que no ha fet cas de la petició de la Comissió i la làpida continua essent el símbol de dos pobles enfrontats entre si. I això sí que Catalunya no ho vol!

Molt agraïts per la seva atenció, li desitgem els millors èxits en la seva feixuga tasca.”

Llançà

Adéu a la Font del Grill

(Del nostre corresponal, Josep Maria Salvatella). Heu vist mai la mort d'una font? Amb les obres d'eixamplament del Gardissó —el tan criticat, intransitable, camí del col·legi nou— ha arribat l'hora a la Font del Grill. És clar que ja feia anys que no semblava la mateixa —foradada del sostre, bruta, inútil—, però no deixa de ser trist el fet del seu definitiu enrunament.

Records d'unes hores sense retorn possible; veus de noiets festejadors, el càntir a la mà; converses de les dones esperant el torn de l'aigua fresca del migdia... El temps se'n va i, amb ell, totes les coses que hem viscut, que hem estimat.

Com una font. Heu vist mai la mort d'una font?

REUNIONS SINDICALS

El dimarts, l'U. G. T. El dissabte, Comissions Obreres. Sembla que al nostre poble desperta la consciència col·lectiva i, a més, es perfila un doble front en les associacions dels treballadors. Esperem que sigui pel bé de tots.

EL CAS DE LA DEPURADORA

La premsa ja n'ha parlat. A Llançà, la companyia concessionària de la depuradora d'aigües residuals —“Agua i Saneamiento de la Costa Brava”— ha embargat diversos objectes —televisors, tocadiscos...— d'alguna gent que no vol pagar els rebuts.

Les raons adduïdes són diverses: que si jo no he connectat i no la faig servir, que si jo ho trobo molt car, que si l'altre no paga i jo tampoc... Davant d'això, la companyia ha tirat pel dret i, ja ho veieu, el “cas de l'any”. Protestes, impugnacions, projectes de manifestació...

Però l'Ajuntament ha promès aclarir la qüestió, a nivell de les més altes jerarquies provincials, i ha convidat, per altra banda, l'empresa a oferir una explicació pública de les seves raons. Veurem...

ELECTRICISTA INDUSTRIAL

para mantenimiento. Deberá hacerse cargo del mantenimiento y reparación de circuitos de mando, control eléctrico e hidráulicos.

Dependerá directamente del jefe de fabricación. La Empresa ofrece formación en el aspecto Hidráulico.

Se considerarán todas las ofertas. Interesados dirigirse, detallando conocimientos y experiencias al apartado n.º 53 de Fiqueres.

Roses

En la II Asamblea General, la "Associació de Veïns" se define

(De nuestro corresponsal, Martí Balló). —La segunda asamblea general de la Associació de Veïns de Roses se celebró la semana pasada en el local de la Unión Fraternal, con gran asistencia de público. La Associació se ha declarado apolítica y abierta a toda clase de ideas y sugerencias.

La reunión comenzó informándose ampliamente al público, entre el que se repartieron unos folletos en los que se detallan los estatutos y la forma de gobierno de la Associació. Seguidamente, un miembro del secretariado dio cuenta de las gestiones realizadas desde la primera asamblea, celebrada el 17 de julio.

COMISIONES DE TRABAJO

Uno de los aspectos más importantes de la reunión se centró en la formación de comisiones de trabajo que deberán hacerse cargo, en lo sucesivo, del modo de afrontar los problemas y encontrar respuestas a los mismos, tales como sanidad, enseñanza, patrimonio histórico-artístico, fiestas populares, urbanismo y medio ambiente, acción municipal, propaganda, consumo, etc.

Asimismo, y con el fin de estructurar la definitiva junta de directiva se efectuó una votación popular para designar a seis personas que, junto a las cinco elegidas con anterioridad, se distribuirán las funciones de presidente, vicepresidente, secretario, tesorero, dos censores de cuentas y cinco vocales.

DIALOGO Y COLABORACION

En uno de los apartados de los estatutos se dice que la Associació tiene por objeto promover el diálogo y la colaboración entre sus asociados y el municipio, en orden a las necesidades fundamentales de los vecinos de Roses. De igual forma, fomentar todas aquellas actividades de índole cultural, deportiva y recreativa, tales como conferencias, coloquios y excursiones, que conduzcan a elevar el nivel cultural y al mejor empleo del tiempo libre.

Asimismo, la Associació colaborará con el municipio para cuidar del progresivo embellecimiento de Roses y fomentar los festejos y fiestas populares; creación de zonas verdes, hogar para jubilados, escuelas, guarderías, promoción del turismo, entre otros aspectos.

Bústia

NO ALS DESCOLORITS DE LA NOSTRA BANDERA

Ja que ningú no ho ha fet notar mai que jo sàpiga, hi ha un fet molt lamentable que explicaré des d'aquestes línies.

La nostra estimada ciutat de Figueres cada vegada que ha d'engalanar els seus carrers o places amb senyeres, que col·loquen empleats de l'Ajuntament, i que, per tant, suposo que són de propietat municipal —les senyeres, és clar—, si hem d'ésser sincers fan llàstima, perquè ja han perdut des de fa temps els colors vermell i groc de la nostra bandera, que s'han transformat per obra i gràcia dels anys en rosa pàlid i blanc, de tan velles com són, tot donant una lamentable imatge a qui les veu.

He sentit moltes vegades comentaris sobre això, i jo fent-me portaveu dels qui els han fet pregunto: És que l'Ajuntament de Figueres no té prou diners per a adquirir uns quants metres de senyera nova? És que sempre s'han d'aprofitar les que tenen arxivades, que fan llàstima de velles i descolorides?

Això que dic s'ha pogut comprovar amb l'engalanada de la Rambla, el propassat 11 de setembre (Diada Nacional de Catalunya), que feia pena; i ara, altra vegada, amb l'engalanada de la Plaça de l'Estació, amb motiu del Centenari de l'arribada del ferrocarril a Figueres. Cal fer constar que aquest últim cop juntament amb les senyeres hi ha hagut banderes espanyoles, i aquestes sí que són noves i boniques. Per què això?

Per acabar només demano a qui li pertogués de posar-hi remei. Que si li plau, n'hi posi. Perquè és lamentable penjar draps vells descolorits i no la nostra senyera. Que els figuerencs ja fa temps que sabem que els colors de la nostra bandera són quatre barres vermelles sobre fons groc i no la volem descolorida!

Vicenç Oriol
(Figueres)

UN DERECHO Y UN DEBER DE LAS COMISIONES GESTORAS DE LAS ASOCIACIONES DE VECINOS

A raíz de la polémica suscitada por los artículos aparecidos en la revista "Presència", de Girona, en torno a la

problemática del barrio de "La Marca de l'Ham", reunidos los abajo firmantes, hemos decidido hacer pública la siguiente manifestación:

Consideramos que las Comisiones Gestoras de las Asociaciones de Vecinos, a pesar de no estar aún legalizadas por las razones de todos conocidas, es decir, las demoras de los estatutos sufridas en los organismos oficiales y en su proceso de tramitación, tienen el derecho e incluso el deber de informar a la prensa sobre los problemas que afectan a su barrio; y por otra parte, consideramos que la prensa tiene un deber hacia la opinión pública de transmitir dicha información.

Por esta noble razón, apoyamos la labor llevada a cabo en este sentido por la Comisión Gestora de la Asociación de Vecinos de "La Marca de l'Ham" y por los periodistas "Bouvard" y "Pécuchet".

Francisco Belmonte
(Junta Gestora y Fundadora de la A. de V. de Culubret y ampliación)
José Portell
(Junta Fundacional Gestora de la A. de V. de Vilatenim)
Albert Tomàs i Bassols
(“Associació de Veïns del carrer de Peralada”)
Figueres

Una altra escultura de Carles Collet,

Pel 16 d'abril d'aquest any s'acompliren els setanta-cinc anys de la naixença del gran escultor Charles Collet a Onex, un volatge del cantó helvètic de Ginebra. Però per l'agost d'aquest mateix any se n'han complert també cinquanta-quatre d'ençà que aquest artista, al pic de la seva joventut, ja una mica proveït d'experiència del seu ofici nobilíssim i molt carregat dels entusiasmes i les il·lusions pròpies d'aquella edat, va deixar el seu país nadiu per a venir a arrelar-se a la terra catalana. Si bé ho mirem, ha viscut molts més anys de la seva vida aquí que no pas allà. A Suïssa hi va néixer i s'hi va formar, a Catalunya hi ha lluitat i hi ha reeixit llargament i i ha assolit una catalanitat que no ofereix cap mena de dubte.

I per bé que alguns escriptors i crítics sembla que s'entestin en anomenar-lo encara Charles Collet, i pronuncien la vocal velar del cognom com a forta i la consonant lateral com a doble, tal com s'estila en francès, jo

crec que ja fóra que escrivíssim Carles Collet i pronunciéssim la velar del cognom com a feble i la consonant lateral com a palatal, tal com pertoca en català. De colls i de collets n'és plena la toponímia de la nostra orografia i

l'onomàstica de la nostra gent. I crec que ha de ser un honor tenir-lo com a un més entre nosaltres, ja que en tota aquesta pila d'anys ha volgut i ha sabut assimilar d'una faisó intel·ligent i completa la nostra manera de ser, la nostra llengua i la nostra cultura.

UN ESCULTOR "DE CASA"

Si clavem una ullada a la seva trajectòria vital i artística, veurem que abans de la seva vinguda a Catalunya havia fet els estudis d'escultor cisellador a l'Escola d'Arts Decoratives de Ginebra. En arribar a Barcelona, va posar-se a treballar com a cisellador al taller d'art de Xavier Corberó i,

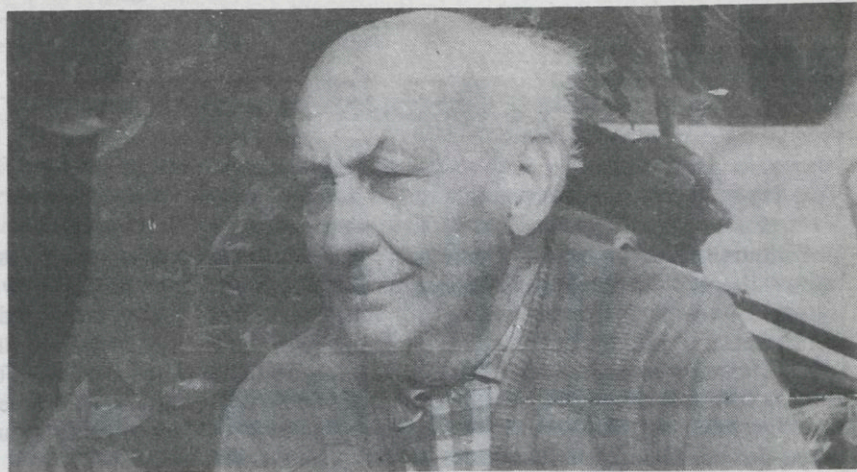
Maquetes del grup escultòric, obra de Carles Collet, que serà instal·lat a la Plaça de la Palmera.

a Figueres

més endavant, va passar a l'obrador de joieria de Ramon Sunyer, el qual pel seu concepte era, juntament amb Jaume Mercader, un dels més bons joiers de la Barcelona d'aquells temps. L'any 1928, a rel de la fundació de l'Escola Massana, va entrar-hi com a professor des del primer moment fins a la seva jubilació, que ha tingut lloc fa pocs anys. L'any 1929 intervingué en la construcció del panteó de la família Riera promogut per la senyora Tecla Sala al cementiri de Roda de Ter, del qual féu les escultures en bronze. Aquell mateix any, que fou el primer de l'Exposició Internacional de Barcelona, participà en el Pavelló dels Artistes Units i també va decorar amb repujats de metall d'aram i or un orgue de l'oncle del pintor Rogent, que tenia una fàbrica d'organeria a Collbató. Abans havia fet la cúpula del Foment de les Arts Decoratives a base de relleus i escultures i també uns relleus al Tribunal de Cassació de la Generalitat. L'any 36, quan esdevingué la revolta, estava a punt de fer unes coses per al panteó del president Macià. Vingué la guerra civil i Carles Collet aguantà a Barcelona fins que l'any 38 la seva dona, la prodigiosa artista joiera Ninon, se li posà malalta i decidiren d'anar-se'n a Suïssa.

"L'any 40 ens van entrar ganes de tornar cap a casa", m'ha dit Carles Collet. Es veu ben bé, que, per a ell, "a casa" era Barcelona, Catalunya. És llavors que, tot just arribat, entra en contacte amb Figueres. Els arquitectes Enric Mora, Josep Maria Segarra i Amadeu Llopart van a veure'l perquè realitzi la part escultòrica de la reconstrucció de l'església parroquial de Sant Pere, tota amb pedra de Figueres. Es troba enfeinat durant molt de temps en la transformació de blocs petris que donen com a resultat l'estàtua de Sant Pere, que presideix el presbiteri, les escultures en relleu que hi ha a sota de l'altar major i a les baranes de les troncs. I també les del magnífic Via-Crucis, que envolten la nau principal i de les quals monsenyor Pere Xutglà, com a rector de la parròquia, ha disposat fer-ne una edició recent.

L'escultor Carles Collet.

Caldria molt d'espai per anar enumerant totes les realitzacions artístiques que ha fet d'aleshores ençà. Capitells a les estances d'Alfons XIII al monestir de Montserrat, capitells entorn de la vida de Sant Joan a l'església de la Sagrada Família de Terrassa. Caldria estendre's molt per a dir-ho tot.

SETANTA-CINC ANYS

Aquest any, però, després d'un viure dens i fecund, Carles Collet ha fet setanta-cinc anys, com ja hem dit al començament. Fa cosa d'uns quatre anys va passar per la dissort de perdre la seva companya de tota la vida, Ninon, la que per a fer joies tenia mans de fada. Ara segueix vivint, i que sigui per molts anys, al seu casal d'Horta, gairebé en un paratge camperol, envoltat de la seva filla Clàudia, pintora, del seu gendre Lluís, arquitecte, i dels seus nets Francesc i Anneta, que segueixen el camí del seu pare. Carles Collet no s'ha conformat de generar fills; ha volgut generar també artistes. Es dona també la casualitat que gairebé a l'ensems que ell, va néixer a Figueres una entitat que avui s'estén arreu de Catalunya. Es tracta de l'Aggrupació Mútua del Comerç i de la Indústria. L'arrencada inicial ja ha estat una mica esbandida per la premsa. Uns viatjans barcelonins aplegats en un cafe de dalt de la nostra Rambla, jo calculo que devia ser el café d'en Xico Ros, s'assabenten de la defunció d'un company d'ofici i prenen l'acord d'ajudar la vidua en les despeses funeràries posant-hi cadascú un duro de la seva butxaca. Això era allà a l'any 1902, quan els duros eren d'argent, més grossos que no pas ara i es feien

tractar de senyor. Un senyor duro. En els curs dels setanta-cinc anys que van des d'aleshores fins ara, aquesta entitat s'ha estès i eixamplat enormement i, en el moment de celebrar aquest aniversari tam memorable, no ha volgut oblidar la ciutat d'on prengué la primera arrencada: Figueres. Aquesta avinentesa és la que ha volgut aprofitar per a restituir a un dels punts més significatius del seu nucli urbà el nom més tradicional i genuí, al marge de tota tendència política, com és la Plaça de la Palmera. Amb aquesta finalitat ha fet present a la ciutat de l'arbre que havia donat i torna a donar nom a la plaça, ja que torna a ser-hi plantat altra vegada. I també ha volgut que Carles Collet fos l'autor d'un grup escultòric, del qual es farà lliurament a la ciutat el proper 13 de novembre i serà posat al costat de la palmera com a símbol de la solidaritat humana.

Aquest acte a celebrar a Figueres pot ser, a més de la commemoració del setanta-cinquè aniversari de la entitat esmentada, un altre de tants homenatges que enguany està rebent aquest benemèrit artista ja força nostrat, amb l'avinentesa també del mateix aniversari del seu naixement i una manifestació per part seva d'una voluntat de vincular-se amb el nostre Empordà i d'agermanar-se artísticament amb il·lustres escultors del país, com Llorenç Cairó i Anton Casamor, per exemple. Potser ajudin entre tots amb les seves obres a contrapesar el mal efecte d'algunes altres produccions oportunistes, que foren imposades a la ciutat sense fer massa cas de la opinió ciutadana durant una època que ara estem mirant de superar.

Ara fa quaranta-sis anys

Fa quaranta-sis anys, el 7 de novembre del 1931, pocs mesos després de proclamada la Segona República Espanyola i en ple esforç per a convertir una Generalitat amb molt poc contingut en una autonomia que meresqués aquest nom, va ésser fundada Unió Democràtica de Catalunya. Volia ésser un partit catalanista integral i democràtic d'inspiració cristiana, i al llarg d'aquests quaranta-sis anys, que han estat difícils i sovint dramàtics, s'ha mantingut fidel a aquests ideals.

Van integrar aquesta agrupació en el moment fundacional o en els seus primers mesos, al costat de gent que no havien estat mai enquadrats en cap organització política, homes procedents del tradicionalisme que durant la Dictadura de Primo de Rivera havien evolucionat vers posicions plenament democràtiques i catalanistes i que, en veure prohibida per llurs dirigents tota participació en la campanya per l'Estatut, van veure's obligats a deixar aquell partit; i també un nombre considerable d'afiliats a Acció Catalana que, en derivar aquesta organització vers actituds incompatibles amb el respecte a la consciència religiosa, van haver de separar-s'en. El nou partit obeeïa, doncs, no a despit, a oportunisme, o a ambició de poder, sinó a imperatius de consciència catalana, democràtica i espiritual.

CARRASCO I FORMIGUERA
I PAU RAMEVA

En aquelles circumstàncies d'apassionada polarització i amb una llei electoral que obligava a la formació de grans blocs amb una ideologia primària i maniquea, Unió Democràtica no podia ésser més que un partit testimoni que esperés el seu moment per a convertir-se en un partit de govern. Però ho va ésser en una forma que va transcendir notablement del cenacle i del grup d'estudi, gràcies sobretot al fet d'haver disposat d'una representació, no per unipersonal menys valuosa, a les Corts Constituents i al Parlament Català: Manuel Carrasco i Formiguera, i Pau Romeva. El primer va lluitar incansablement a favor dels drets de Catalunya i de la consciència religiosa durant la discussió de la Constitució, l'Estatut i la llei de Confessions i Congregacions religioses; el segon va fer tot el possible i l'impossible perquè regnés a Catalunya, a través de l'obra del seu Parlament, la concòrdia, la dignitat i la justícia, essent especialment remarcable la seva tasca parlamentària durant la discussió de la llei de Contractes de Conreu.

El contingut doctrinal del partit arrenca de la Declaració de Principis, feta pública en el moment fundacional, que va ésser objecte d'amples i minuciosos desenvolupaments en els successius Congressos Ordinaris, celebrats l'octubre del 1935 a Barcelona, i el gener de l'any següent també a Barcelona. Entre aquests desenvolupaments destaquen els relatius a temes socials, deguts a Josep Cirera i

Soler, i els que es refereixen a la restauració de la personalitat de Catalunya, en els quals hom es va anticipar a l'actual concepció del que són els Països Catalans.

Conseqüent amb aquestes pronunciaments doctrinals, Unió Democràtica va mantenir aviat relació amb els partits del País Valencià i de les Illes que tenien els seus mateixos ideals i igualment ho ha fet després de la guerra del 1936-1939, tant en la clandestinitat, com en l'època de normalització de la vida pública que l'ha succeïda; i en el camp social va afavorir la creació el 1934 de la Unió de Treballadors Cristians de Catalunya, i el 1957 de la Solidaritat d'Obrers Cristians de Catalunya.

L'inici de la guerra civil va plantejar al partit un terrible dilema, perquè havia d'estar en contra dels que volien destruir la democràcia i les nostres institucions autonòmiques, però no podia estar al costat dels qui no sabien o no volien mantenir el gaudi normal de les llibertats ciutadanes i de consciència, ni el mínim d'ordre necessari per a la permanència de qualsevol situació política digna. Per això hom es va haver de decidir per estar al costat de les nostres institucions, però en l'oposició als governs que les regien. Això no va resultar fàcil i ens va portar a sofrir persecució per les dues bandes, perquè mentre a Catalunya eren assassinats molts dels nostres afiliats, i entre ells els dirigents Rafael Morató i Senesteva, i Francesc de P. Badia i Jobella, a Burgos era afusellat, el 9 d'abril del 1938, Manuel Carrasco i Formiguera, que havia estat pres el 6 de març de 1937 mentre navegava en direcció a Bilbao pel golf de Biscaia.

L'acció de protecció a la gent injustament perseguida, l'organització dels serveis religiosos sota les inspiracions i amb l'ajut del Cardenal Vidal i Barraquer, i l'actuació per al restabliment de relacions diplomàtiques entre la Santa Seu i el govern de la República van ésser les tasques que van ocupar principalment els nostres dirigents durant aquest tràgic període.

DE L'ACABAMENT DE LA
GUERRA ENÇÀ

L'acabament de la guerra civil amb l'ocupació franquista de Catalunya va obligar molts d'aquells dirigents a emigrar, però alguns van poder quedar-se i van iniciar molt aviat (al començament del 1940) la reestructuració dels quadres del partit. El retorn d'alguns dels emigrats va permetre de donar més empenta a aquella reestructuració i aviat van afluir als nostres rengles joves de successives promocions, que actualment ocupen llocs de la màxima responsabilitat en la nostra organització.

A més de la tasca pròpiament política, vam dedicar-nos amb gran assiduitat a la defensa i promoció de la cultura catalana, llavors tan durament perseguida. Vam procurar

(passa a la pàg. següent)

L'anomenat "quart poder"

Un polític madrileny, que ara no té partit i fa pocs anys tallava el bacallà dins de l'oposició democràtica, ho ha dit ben clar: "Avui dia, té més importància un diari que un ministeri". Amb aquestes paraules, Antonio García Trevijano, que es considera d'esquerres, acaba de presentar la nova línia del setmanari "Catalunya-Reporter", tot afegint que es tracta d'un intent de revista plural d'esquerres, on els seus redactors, com una mena d'autogestió, aniran marcant els continguts. Trevijano es reserva una columna d'opinió, per tal de poder dir la seva.

Probablement, Trevijano tingui raó fora d'aquest país. Ell posa com a exemple del que anomenem "quart poder", el fet que tot un president USA (Richard Nixon) fou enllestí per la publicació precisa al "Washington Post" dels seus afers corruptes. Resulta que si tots sabem de les corrupcions de gran part dels polítics d'arreu del país i això s'expliqués a la premsa, serien molts els caps que caurien. Bé, el plantejament no és veritat ara i ací.

Els periodistes d'aquest país crec que fem veritat el tòpic d'èsser la segona professió més perillosa del món, després dels pilots d'automobilisme fórmula-1. Ho som no perquè ens juguem la vida als escenaris de guerres, com la de l'Orient Mitjà (on les febles empreses no ens poden enviar), sinó per la tasca diària d'explicar el que passa amb ells i utes. Sense anar gaire lluny, uns companys de "Presència" es troben ara mateix amb querelles per la publicació d'un afer a la Marca de l'Ham. La recent història de la nostra premsa és plena de comiats, querelles, pallisses i atemptats per part dels diferents sectors minoritaris de la societat que no poden resistir que els assumptes es ventilin als papers.

I tot això no és més que simptomàtic de què no tan sols no som el "quart poder" (després del poder executiu, judi-

cial i legislatiu), sinó de què, malauradament, en aquest país l'acte de comprar una publicació al quiosc per part del ciutadà mig, és un acte afegit, a més a més d'anar al cinema, en el millor dels casos. No voldria sentar càtedra, però és evident que encara a la nostra societat no hi ha les institucions que a països propers s'anomenen de *defensa de l'opinió pública*, o més casolanament, *institucions de defensa dels consumidors*. Si quan anem a comprar lleties a la plaça no som capaços d'organitzar-nos en entitats cíviques per a evitar que ens donin lleties de mala qualitat o amb pujada de preus un dia sí i l'altre també, ¿com podem defensar la llibertat d'expressió, si quan una publicació té problemes amb sectors minoritaris no ens organitzem per tal de donar-li suport?

Totes aquestes reflexions ens les fem davant el descobriment popular vers el que és la premsa a casa nostra. A Figueres acaben de tenir lloc els actes finals de l'Àmbit de Mitjans de Comunicació del Congrés de Cultura Catalana. Malgrat que és un privilegi per a la nostra ciutat això d'haver estat escollida, als actes hi ha assistit només la gent que, d'una manera o altra, ja coneixia la lliçó, i uns pocs més. Haurem d'arribar a la conclusió que la gent no llegeix?

Potser la resposta és, malauradament, afirmativa. El que, malgrat tot, sí és ben clar, a la vegada, és que la gent veu la televisió i escolta la ràdio. Doncs bé, qualsevol, en un moment donat, s'ha queixat de la manca de qualitat o de les manipulacions informatives que, sobretot el mitjà televisió espanyola, ofereixen. Aleshores, la conseqüència hauria d'ésser que tots els ciutadans s'organitzessin ja en associacions de veïns o entitats semblants, que no s'ocupessin només de les festes majors dels barris o viles. Un mitjà de comunicació és cosa de tots. És temps d'exigir i participar.

(ve de la pàg. anterior)

també d'obtenir la coordinació de tots el grups democràtics de l'oposició clandestina i vam formar part de tots els organismes que des del 1944 hom va anar instaurant amb aquesta finalitat fins a arribar al darrer Consell de Forces Polítiques de Catalunya i a l'Assemblea de Catalunya.

Vam procurar d'entroncar també ben aviat amb els altres partits democràtics d'inspiració cristiana de dins i de fora de l'Estat Espanyol, començant pel Partit Nacionalista Basc, amb qui, de temps, ens unia gran amistat. Amb els de casa, doncs, vam crear el 1965 el que va ésser anomenat Equip Demòcrata-Cristià de l'Estat Espanyol que va permetre una coordinació eficaç sense la més lleu minva en la sobirania dels partits que l'integraven. Amb els de fora vam obtenir, també en aquella data, la incorporació a la Unió Europea Demòcrata-Cristiana, i més tard a la Unió Mundial Demòcrata-Cristiana; per altra banda, els nostres joves formaven part de la Unió Internacional de Joves Demòcrates Cristians des del 1955.

La nostra activitat ens va merèixer persecució, detencions, processos, tortures i multes; però hi hem fet front

amb el millor dels ànims i, en acabar-se la dictadura franquista, hem pogut començar a actuar a la llum pública, especialment a partir del nostre V Congrés Ordinari, celebrat a Barcelona el mes de Juny del 1976. Antics i nous afiliats de tot arreu de Catalunya van venir a nodrir els nostres rengles i van estructurar-se cuita-corrents per fer front a les tasques que ens venien al damunt.

Les eleccions del 15 de juny d'enguany ens van trobar en aquesta feina de reconstitució encara en els seus inicis, però a desgrat d'això vam obtenir l'adhesió de prop de 200.000 votants que representa una proporció important de l'opinió catalana que ben espontàniament va manifestar-se a favor nostre.

Finalment, el nostre VI Congrés Ordinari, reunit a Barcelona els dies 1 i 2 d'Octubre, posava les bases d'una propera expansió i estructuració, mentre reafirmava la nostra fidelitat als principis inspiradors d'aquella Unió Democràtica fundada ara fa quaranta-sis anys.

Miquel Coll i Alentorn
(President d'Unió Democràtica de Catalunya)

Adquireixi el seu televisor

Philips
en blanc
i negre
o en color

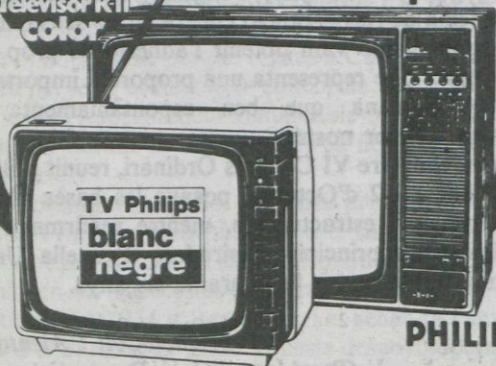
establiments

Albert

Monturiol, 13
i Peralada, 13
FIGUERES

els compradors
exigents prefereixen
tv Philips

Philips
Televisor K11
color

Entre bastidors

Per Samsó Oliver

Pitarra i el Congrés

L'àmbit de teatre del Congrés de Cultura Catalana continua assolint èxits. Perquè d'èxit podem qualificar l'espectacle que ens oferí el proppassat dia 22 d'octubre el grup A-71 amb "Pitarrades", al Patronat. L'organització i també el muntatge foren insuperables, però una vegada més va faltar el públic. Aquest públic de Figueres i comarca tan fàcil de moure's per espectacles comercials (revistes, Trinca...) i tan contrari a assistir al teatre, no va omplir ni la meitat de la sala. Sortosament, la representació era subvencionada per "La Caixa"...

L'espectacle va ser perfecte. Tant pel que fa a la selecció de textos (trossos de la nostra història, de Pitarra i de molts altres, entre ells l'Abdó Terrades), com a la posta en escena, la música, la interpretació... Tot formà un sol conjunt que complagué al poc públic.

Per l'escenari desfilaren les diferents èpoques que han marcat al nostre poble: des del casament dels Reis Catòlics fins a arribar als nostres dies. L'última escena, amb la lectura del decret que derogava al que firmat per Franco abolia la Generalitat i la benvinguda a les nostres institucions, fou d'un èxit esclatant.

A través dels textos de Pitarra, vam poder veure com era la societat del seu temps i també la seva evolució personal. El recurs tantes vegades utilitzat del teatre dins el teatre, ho fou aquí de forma extraordinària. Pel petit escenari anaren passant els personatges de Frederic Soler: els de la primera època, quan s'adreça a la menestralia, una classe a la qual ell pertany, car és aprenent de rellotger, i funda la societat denominada *La Gata*, que estrenarà, en dos anys, una vintena de títols (les famoses gatades), amb els quals assoleix una popularitat, que cap escriptor no havia conegut des de feia molts anys. Després, amb la desaparició paulatina dels menestrals, amb l'actitud contestària dels amics de Soler i amb el seu matrimoni que el converteix en el propietari de la rellotgeria, "Pitarra" s'introdueix en els cercles burgesos que l'intenten captar per al conreu del drama romàntic. Aquests canvis es tradueixen en la dissolució de *La Gata* i la creació del *Teatre Català*, del qual Federic Soler esdevindrà empresari fins a la seva mort, el 4 de juliol de 1895.

Finalment, volem remarcar la valuosa col·laboració de *La Caixa*. Les últimes quatre obres que han passat pels escenaris locals, han estat organitzades per la seva associació de personal, o bé patrocinades per ella mateixa. Així, hem pogut veure: "El dia més foll", "Lucrecia Borja", "Bèsties de mar" i aquestes "Pitarrades". Una obra cultural a nivell del Principat que tan ben aprofitada resulta a la nostra ciutat, als responsables de la qual agraïm sincerament l'esforç que fan en pro del Teatre.

Llibres per a la mainada (I)

Per M^a. Àngels Anglada

Ha començat el curs escolar, i aquest any en gran part de les escoles de l'Empordà els petits estudiants trobaran ja —encara que no amb l'extensió que desitgem— classes en català en l'horari escolar. Però no n'hi ha pas prou amb les dues hores setmanals que solen programar-se: cal que, a casa, els infants tinguin llibres catalans per llegir, fullejar i practicar-se. Encara són molts els pares o familiars que a l'hora de triar un llibre per als petits, en compren de castellans, per una inèrcia ja massa llarga. Cal dir que l'experiència ensenya que els nens s'avesen molt aviat a llegir en català i els seus progressos són ràpids.

Alguns pares poden preguntar: quins llibres triar-los? Val a dir que disposem d'excel·lents col·leccions que publiquem amb força regularitat contes i narracions en català; hom pot recomanar, per exemple, els llibres de "La Galea", ben escrita i il·lustrats amb gràcia: són sobretot aptes per a infants els de la sèrie "Els grumets de la Galera": "Rovelló", de Josep Vallverdú, "El zoo d'en Pitus", "Nicoló i el llargardaix blau"; qualsevol llibre de Joaquim Carbó, ben conegut per les seves col·laboracions a "Cavall Fort", sol agradar molt a la quitxalla.

Una altra sèrie molt recomanable, per a vailets ja un xic més grans —dotze, tretze anys— és la de les aventures d'en Ferran Pinyol i el seu professor a través de les diferents parts del món; l'autor, un excel·lent escriptor, Robert Salafrigas, i el títol general dels llibres és "El viatge prodigiós d'en Ferran Pinyol". Les parts d'Àsia i Àfrica són, potser, les més dinàmiques. Aquests llibres formen part d'una de les col·leccions infantils de les publicacions de l'Abadia de Montserrat: "L'ocell de paper", en la qual, com en la col·lecció "Llibres de la guineu" i "La xarxa", podem triar qualsevol obra amb la seguretat d'encertar-ho; s'hi in-

clouen bones traduccions i adaptacions de textos clàssics per a nens.

D'un preu més econòmic, i menys il·lustrats, però també interessants, tenim els "Llibres amb cua", promocionats per l'assessoria de didàctica del català. Ja com a llibre d'un caire més acostat a l'escolar, podem disposar dels "Quaderns de lectures catalanes" d'en Miquel Arimany, de belles "Històries de Catalunya" il·lustrades, des de la d'en Ferran Soldevila a la de Maria Novell, i de diversos llibres de l'editorial Teide, pensats per donar suport a l'escola catalana.

Resten alguns llibres que d'una manera sumària en podriem dir "llibres per regalar", en els quals el text i la il·lustració són d'una categoria excepcional: penso en les rondalles contades per Agustí Bartra, i il·lustrades per Arthur Rakcham, a cura de l'editorial Aymà: "La Ventafocs" i "La bella dorment"; també la "Juventud" n'ha publicat alguns d'aquest caire, i hi són acostats "Els llibres de la guineu", de l'Abadia de Montserrat: "San Francesc d'Assís" i "Viatge a través de la història de Montserrat". Naturalment que amb aquest article no pretenem ni de bons troos exhaurir el tema, tan suggestiu, dels llibres per a infants: només donar alguns títols útils. No hem parlat, doncs, dels llibres tipus "Tin-Tin". "Espirú i Fantàstic", més semblants als "comics", ja que el dibuix domina damunt el text, però cal dir que el català hi és sempre correcte i acurat. A les revistes "Cavall Fort" i "Tretze Vents", i fins i tot a "Serra d'Or", hom pot trobar també notícies de llibres per a infants. Només cal, doncs, decidir-se a triar i demanar —si convé amb insistència— als nostres llibreters contes i novel·letes catalanes per al nostres petits, atès que hi ha fons important i variat.

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIÓ

Nom	
Adreça	Telèfon
Població	

Forma de pagament

- Presentació factura
- Gir postal
- Taló bancari

CONDICIONS

- 6 mesos (26 n.ºs) 500 ptes.
- 12 mesos (52 n.ºs) 1.000 ptes.

Data i signatura

El periòdic es reparteix a Figueres a primera hora del matí. Els subscriptors domiciliats fora de Figueres pagaran un recàrrec de 100 ptes. (6 mesos) i 200 ptes. (12 mesos), per despeses d'envio.

Las "Fires de Sant Narcís", altamente conflictivas

(De nuestro corresponsal, **Jaume Sureda Prat**). —Los gerundenses estamos viviendo las "Fires i Festes de Sant Narcís" más polémicas de todos los tiempos, ya que desde el esmirriado programa oficial, que por encargo del Ayuntamiento edita una agencia de publicidad, hasta el conflicto planteado por los vendedores ambulantes provinciales, con intervención de centrales sindicales y partidos políticos, tachando al Ayuntamiento de "especulador del suelo", como si se tratara de un constructor cualquiera, ha habido y aún hay, pues la cosa lleva trazas de durar, para todos los gustos.

EL CASO DEL "ENVELAT" Y LO QUE SE COBRA A LOS MODESTOS VENDEDORES

Lo que a gerundenses y a foraste-

ros ha dejado más atónitos ha sido la instalación de un entoldado en el lugar más céntrico de la ciudad: en la Plaça de Catalunya, hecho insólito en los últimos años y que uno no sabe interpretar como una clara muestra de la falta de imaginación de quienes llevan el peso de las "Fires", por cuanto para introducir novedades tienen que acudir a algo tan ancestral como han sido los "envelats", que, por cierto, van desapareciendo de plazas y pueblos, ya que villas y ciudades los reemplazan por modernas salas de fiesta, más cómodas y de una utilidad de doce meses, o al revés, evidencia una perspicacia casi privilegiada por recobrar un símbolo que muchos añoraban. No, francamente no alcanzamos a ver los motivos que han inducido a colocar el entoldado en el centro de la ciudad; ni tampoco su absoluta necesidad, ya que todo cuanto se viene realizando en su interior, desde los

bailes a las funciones infantiles, tenía perfecta cabida en el recinto cubierto del Certamen Agrícola y Comercial, y de haberse considerado que el tal recinto, en donde vienen celebrándose los denominados "Días" dedicados a las comarcas gerundenses, es pequeño, entonces podíase haber sustituido por este armatoste llamado "envelat", con lo cual se promocionaba el Certamen y se mantenía libre la ciudad de aglomeraciones humanas. Porque si mal no recordamos, el que en su momento se trasladara el recinto ferial a la Devesa —¡la de polémicas que se suscitaron en aquel entonces!— fue precisamente para presevar el núcleo urbano, al menos el central, del jolgorio festivo.

Otra cuestión ha sido la de los precios que se cobran a las paradas, modestos vendedores que se ganan la vida yendo en mercados y ferias. Han sido, según reveló la UGT y confirmo

(pasa a la pág. siguiente)

Las Fiestas deben constituir un espectáculo para disfrute de los pequeños y mayores, procurando que los precios de sus atracciones estén al alcance de todos los bolsillos. Aquí reside la verdadera popularidad de la manifestación.

(viene de la pág. anterior)

el PSOE, los vendedores ambulantes provinciales los que más han sentido el impacto de esta exigencia en el arriendo de un palmo de suelo. Pero lo que no dicen aquellos partidos políticos y centrales sindicales es que indirectamente también el público ha pagado las consecuencias, por el sencillo razonamiento de que "si tú me cobras más caro a mí, yo entonces cobraré más caro el servicio", lo que está encareciendo las "Fires" gerundenses peligrosamente, pues las gentes comparan lo que se cobra en una plaza y en otra y saca consecuencias.

También ha hecho mucha gracia que un teatro ambulante haya tenido que ubicarse en el interior de la Plaza de Toros, ante la negativa, según se asegura, de cederle un emplazamiento, lo que ha hecho exclamar a más de un suspicaz si es que se conceden exclusivas a determinadas empresas...

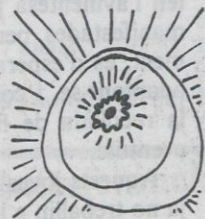
PREMIOS, CARTELES...

Se ha querido desterrar el empaque que tenía la noche de la proclamación de los "Premios Ciudad de Gerona", en el sentido de popularizarla al máximo, exigiendo tan solo el que las gentes que acudiesen a la cena que se da en la platea del Teatro Municipal fuesen con corbata y dejasen en los armarios el smoking. Eso parece que ha

sido un intento más de presentar las fiestas en un aspecto democrático a más no poder, olvidándose que donde se usan más los "cuellos de pajarita" es, precisamente, en las grandes democracias, las de verdad, y que también en los países del Este le han encontrado gusto, pero siempre vistiéndolo en su momento justo. Y es una lástima que en nuestras latitudes vayamos dando bruscos bandazos sin saber encontrar el equilibrio. Y conste que al que esto escribe le importa un comino el smoking.

Comentadísimo ha sido el cartel anunciador del Certamen Agrícola y Comercial. En verdad, hasta el momento no hemos encontrado una sola persona capaz de interpretarlo. En cuanto al que anuncia las "Fires i Festes", se trata de un simple plano de la ciudad, bien iluminado. No entra en el clásico cartel de "Fires", al que estábamos acostumbrados, pero al menos es vistoso.

Parece que cara a los próximos años se volverá al sistema del concurso. Un concurso de cartelistas y que se edite el mejor a juicio de un jurado. De esta forma, se tiene donde escoger

Restaurant

Mas Pau

Ctra. d'Olot a 4 Kms de Figueres

ELS HI OFEREIX LES SEVES ESPECIALITATS DE CAÇA

Perdiu a l'ampurdanesa

Perdiu a la col

Cuixa de cérvol agri-dolç

Costellam de cérvol amb salsa poivrade

Civet de cérvol

Civet de llebre amb prunes

Rable de llebre

Costellam de senglar a la ginebra

Cuixa de senglar amb salsa moscovita

Civet de senglar

i els seus salons particulars per a casaments, banquets, reunions familiars, festes...

i per Cap d'any Gran REVEILLON

Reserves: Telèfon 500862 - ext. 82

Nova direcció des d'el primer de juny de 1977

Centrales sindicales y partidos políticos tachan al Ayuntamiento de "especulador del suelo"

La veritable verema

Per Josep Playà i Maset

La verema ha estat sovint font inspiradora d'elogis i lloacs envers el món agrícola, de tal manera que el seu tractament s'ha allunyat de la realitat fins a convertir-la en un tema excessivament folklòric. Però la verema representa precisament unes jornades de treball intens, amb un tripijoc continu, viscut a més amb un evident nerviosisme per la possibilitat de veure's estroncada o perjudicada pels elements meteorològics.

TREBALL DUR

És per això que, malgrat que les aparences siguin molt evocadores, la seva vivència des de dins revela tot un altre món ben diferent. I avui, quan el periodisme cerca noves fórmules en tots els camps, és necessari també que en aquest s'hi apropi amb objectivitat i nu de complexes, per esdevenir realment un periodisme agrari, capaç d'arribar als pagesos amb una informació adient i realista.

S'escriu massa freqüentment sobre l'interès —i jo hi afegiria l'angoixa— amb què s'espera l'arribada de la verema, però no és menys cert que la preocupació rau en poder portar-la a bon terme. És típica l'expressió "passat veremes", que el viticultor aplica a qualsevol projecte que pugui tenir, tot esperant a saber els resultats de l'anyada. Només després de la collita pot pensar a fer quelcom, car llavors s'inicia una nova temporada comparable amb l'inici del nou curs per als estudiants.

El treball durant els dies de la verema és dur i es prolonga de sol a sol. A la vinya, hom aguanta la xafogor del sol, la humitat dels matins o els mosquits, quan n'hi ha, amb l'esquena ajocada i les estidores a la mà. I encara abans la jornada es feia més feixuga, perquè com que cada casa tenia el seu propi celler —no s'havien creat les cooperatives—, en arribar al vespre començava una altra tasca: l'obtenció del most i la seva elaboració.

BALLS I FESTES... I COLLES DE GITANOS

Possiblement, un dels aspectes que ha contribuït al tot amb què s'ha tractat la verema hagi estat l'existència de balls i festes propis d'aquests dies. Joan Amades ("Costumari català: El curs de l'any") recull, per exemple, un ball típic de la verema a la nostra comarca, a Rabós, i l'Esbart Dansaire de Figueres n'interpreta també un altre. No fa massa anys encara en alguns pobles es feia gairebé cada dia ball. Aquests fets palesen una necessitat d'esbarjo que, si bé s'ha anat perdent, ha estat conseqüència de la mateixa evolució dels costums. Però si el treball perdura en la seva essència, no així les tradicions ni aquell ambient que modificava la vida dels pobles. La imposició de les cooperatives (treball en comú i maquinització) i dels tractors són dos dels elements que fan que avui als pobles ja no es respiri aquella olor de most tan característica, ni se senti la fresca dels carros pels carrers plens de raïms aixafats.

Una altra nota de color, pròpia d'alguns pobles, és la de les colles de gitanos que es lloguen per a collir. El fet de pertànyer aquesta gent a cultures diferents i formes de vida oposades a la nostra, genera conflictes que, de vegades, si se superen és perquè uns i altres es necessiten mútuament. Avui encara és possible veure aquestes famílies gitanes que, carregades dalt dels tractors, van cap a la vinya, amb tota la mainada, per petits que siguin, descalços i mig nus, i predisposats sempre a ballar i picar de mans. Però també per aquest cantó s'observen canvis, i així ja no arriben amb aquelles caravanes de carretes, ni acampen tots junts, sinó que solen presentar-se en taxi o cotxe propi i els ajuntaments obliguen als qui els lloguen a donar-los allotjament, almenys amb sostre i palla per a dormir. Les condicions higièniques, naturalment, deixen encara molt de desitjar.

ESTUDIANTS I GENT JOVE S'INCORPOREN A LA VEREMA

Precisament, els qui lentament van substituint els gitanos són estudiants i gent jove sense feina fixa, que aprofiten l'avinentsa per a fer-se algun caler. Tot i les queixes manifestades per alguns viticultors davant el seu rendiment, és d'esperar que en un futur no molt llunyà acabin adaptant-se, i com succeeix també amb altres feines, com la recollida de fruita, sigui aquesta la futura mà d'obra eventual.

Aquests joves fan costat als dels pobles, que encara que ja no treballin a la terra solen fer coincidir les seves vacances amb aquests dies. Perquè és clar que tot i que els jornals (enguany de 700 a 800 pessetes per collir i unes 900 per fer de "banaster") no es paguin massa bé, atesa la duresa de la feina —cosa que origina sempre alguns conflictes—, representen un cost molt elevat, més quan els raïms no abunden o no són de massa qualitat. Curiosament, cal dir que la integració del sector més jove ha anat imposant l'exigència de no treballar els diumenges en contra del dssig dels més vells, que preferirien veure el fruit collit com més aviat millor.

HUMOR I IRONIA...

Tot i que durant aquests dies solen abundar les discussions, acompanyades d'una cridòria pròpia de la inquietud i l'excitació amb què es viu, és sorprenent d'observar l'humor i la ironia que regna generalment, fet comprovable en interrogar qualsevol pagès sobre la seva feina. És potser una manera d'allunyar-se del foraster que contribueix a fer veure la cara atractiva de la verema i no tant aquella altra menys afalagadora de la qual parlàvem abans.

És per això pel que deia que és necessari conèixer a fons la verema i tot el seu entorn, i el del pagès en general, per poder oferir fets, i no només bones paraules, que apuntin cap a les solucions i alternatives que necessita l'àmplia problemàtica rural.

TF-1

A-2

FR-3

PELÍCULAS

- 2 Miércoles 18.55.- Le 16 A Kerbriant (S)
- 3 Jueves 20.30.- Richelieu (S)
- 4 Viernes 18.55.- Le 16 A Kerbriant (S)
- 5 Sábado 21.30.- Le Riche et le Pauvre (S)
- 6 Domingo 20.30.- Diaboliquement vôtre (Alain Delon)
- 7 Lunes 20.30.- Le Repos du guerrier (Brigitte Bardot)
- 8 Martes 20.30.- Des magiciens

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 2 Miércoles 20.30.- Football. Coupe U.E.F.A. (R.C. de Lens, Lazio de Rome)
- 3 Jueves 18.00.- A la bonne heure (Divorce)
- 4 Viernes 20.30.- Au théâtre, ce soir (Colinette) (CD)
- 5 Sábado 22.20.- Championnat du monde de boxe
- 6 Domingo 14.10.- Les Rendez-vous du dimanche (V)
- 7 Lunes 11.15.- 60ª anniversaire de la Révolution d'Octobre, à Moscou
- 8 Martes 13.45.- Restez donc avec nous

PELÍCULAS

- 2 Miércoles 13.50.- Valérie (S)
- 3 Jueves 15.00.- John et Mary (Dustin Hoffman, Mia Farrow)
- 4 Viernes 20.30.- Les diamants du Président (S)
- 5 Sábado 20.30.- Les Rebelles
- 6 Domingo 21.50.- Enquête sur un pays au-dessus de tout soupçon
- 7 Lunes 15.00.- La Poupée sanglante (S)
- 8 Martes 15.00.- Les Justiciers (S)

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 2 Miércoles 15.05.- Le monde merveilleux de la couleur (Walt Disney)
- 3 Jueves 20.30.- Question de Temps (La Mort)
- 3 Jueves 20.35.- Vaincre a Olympie (D)
- 4 Viernes 21.35.- Apostrophes (V)
- 5 Sábado 13.30.- Hebdo-chansons, hebdo-musiques (M)
- 6 Domingo 20.30.- Musique and Music (M)
- 7 Lunes 20.30.- La Tête et les jambes (CD)
- 8 Martes 20.30.- Le Cas du docteur Laurent

PELÍCULAS

- 2 Miércoles 20.30.- Solitudes (D)
- 3 Jueves 20.30.- Kamouraska (D)
- 4 Viernes 21.30.- Les grands fleuves (DC)
- 5 Sábado 20.30.- Le dernier professeur de danse
- 6 Domingo 22.30.- La lettre rouge
- 7 Lunes 20.30.- Un meurtre est un meurtre
- 8 Martes 20.30.- La Prisonnière du désert (John Wayne, Natalie Wood)

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 2 Miércoles 19.40.- Tribune libre
- 3 Jueves 20.00.- Les jeux de vingt heures (CO)
- 4 Viernes 20.30.- Vendredi (V)
- 5 Sábado 20.00.- Les animaux chez eux (DC)
- 6 Domingo 17.50.- Espace musical (M)
- 7 Lunes 20.00.- Les jeux de vingt heures (CO)
- 8 Martes 19.40.- Tribune Libre

La programación de TF-1 se emite diariamente y en color por FR-3, hasta las 18 h. excepto los domingos.

(A) acción - (B) bélica - (C) cómica - (CD) comedia - (CF) ciencia ficción - (D) concurso - (E) drama - (DC) documental - (DP) deportes - (M) musical - (P) policíaca - (T) terror - (V) variedades - (S) serie.

Resum de programes del circuit català de

- 2 Dimecres 13.30.- De bat a bat (color)
14.00.- Miramar (color)
- Tarda 17.15.- Giravolt
- 3 Dijous 13.30.- Barcelona RTVE (color)
- 14.00.- Miramar (color)
- Tarda 17.15.- Personatges
17.45.- Català amb nosaltres
- 4 Divendres 13.30.- Tot art suplement setmanal
- 14.00.- Miramar (color)
- Tarda 15.30.- Arxiu de Records
- 5 Dissabte 11.00.- Terra d'escudella
13.30.- Miramar Esportiu (color)
- 7 Dilluns 13.30.- Miramar Esportiu (c)
14.00.- Miramar (c)
- Tarda 17.15.- Musica en viu
17.45.- Català amb nosaltres
- 8 Dimarts 13.30.- Tot art (c)
14.00.- Miramar
- Tarda 17.15.- Lletres catalanes

A partir de les 23.30 hores, de dilluns a divendres i per la segona cadena, hom repeteix el programa de la tarda.

Interferències

F. Garrido Pallardó

Sembla que la televisió canvia d'aspecte. Molt bé. I l'aspecte, canvia?

* * *

Potser, sí. "Un, dos, tres" apilota parelles d'una ignorància universal. Fills meus, si es tracta d'una promoció de jovent, barba inclosa, que Déu beneeixi als "ancestros".

* * *

Curro Jiménez, paladí de la justícia social, ens inquieta i treu de test. Si tan sols els fora de la llei es preocupen d'aquest problema, no endevinem perquè els partits actuals afegeixen l'aital justícia als seus programes.

* * *

La culturització fa el seu camí. En lloc d'"enseñar deleitando", pel moment avorreix "badallando".

I és clar que algú em demanarà, què faria vostè si fos responsable dels programes? Bé. De moment, cobraria i més tard adduiria que també els europeus ho fan molt malament.

* * *

I és clar que sí. Els alemanys amb l'"Alexander" i els italians amb les "puntates" ens han convertit al "yanquisme". Són més baratets o què?

* * *

Heu vist la festa que se'n va al diastre per manca de begudes pertinents? Doncs, encara hi ha una manera de passar-ho millor; i és no anar-hi, a cap festa.

* * *

I els llibres amb garantia de l'editor? Se'ns acudeix que a l'editor no el garantitza ningú.

Fútbol

El Figueres, mostrándose superior, venció al Malgrat (3-0)**Durán y Vilarrodá (2), autores de los goles**

(De nuestra Redacción, por Joaquim Ballester).- El trencilla de turno era el Sr. Lara Márquez. Salió bastante airoso de su cometido. Al principio nos gustó más su labor, donde se mostró más acertado e imparcial. Amonestó con tarjeta amarilla a Bartolomé, Borrego, Batlle y Fernández. A los tres primeros, por juego peligroso y el último por protestar.

ALINEACIONES

Figueres: Miret (3); Torrens (3), Cortada (4), Ornad (4); Bartolomé (4), Busquets (4); Vilarrodá (4), Durán (3), Fernández (3), Pagés (4) y Echegoyen (4). A los 14 ms. de la segunda parte, Vilar (2) suplió a Torrens.

MALGRAT: Bancells; Santos, Petit, Arcos, (Batlle); Borrego, (Morago), Gómez; Abad, Rebollo, Moret, Román y Salcedo.

GOLES

A los 32 ms. de juego, Durán, a trancas y barrancas, se llevó un balón y su centro fue desviado por un defensa dentro de su propio marco: 1-0. En el m. 45, cesión de Echegoyen a Vilarrodá que por bajo batió a Bancells: 2-0. A los 48 ms. medido pase de Durán a Vilarrodá que, después de adentrarse en el área, logró batir de nuevo al meta malgratense. Era el 3-0 definitivo.

Trofeu 9 PAÍS al jugador de la U. S. Figueres más regular de la temporada

Busquets, 38 punts; Bartolomé, 36; Echegoyen, 33; Cortada, Ornad i Pagés, 31; Vilarrodá, 28; Durán, 25; Torrens, 24; Miret, 22; Fernández, 17; Vilar, 14; Semis, 10; Cros, 8; Calvo, 7, i Martínez i Salazar, 6.

COMENTARIO

Otra aceptable entrada registró el feudo local en este partido nocturno adelantado el sábado. Noche fresquita y mucha humedad, lo que provocó algunas caídas, debido a lo resbaladizo del césped. El Figueres botó dieciséis (10 y 6) saques de esquina, mientras que su oponente lanzó tres (1 y 2).

No sólo hay que admitir que el triunfo local fue justo a todas luces, sino que se quedó corto. Pues, aquilando los méritos de unos y otros, muy pronto llegaremos a la conclusión de que sobre el terreno de juego sólo hubo un equipo. En efecto, el Figueres esta vez, dominó cuanto y como quiso a su rival, logrando un dominio tan abrumador, que el meta Miret en la segunda parte fue un espectador más, tocando muy poquitos balones y, en alguna ocasión, debido a cesiones de sus compañeros. Creemos que, con esto, queda explicado lo que fue este encuentro. Sobre todo, en la segunda parte del mismo.

LOS DOS EQUIPOS A EXAMEN

El Figueres de salida trenzó buenas

jugadas y pudo conseguir algo positivo, pero el once contrario se cerraba muy bien y contraatacaba el menor descuido. Pero al llegar el primer tanto, abrieron algo más en sus líneas los forasteros y entonces ya no tardó el segundo, que acabó con sus escasas posibilidades. Apenas reanudado el choque y el terreno subía al marcador. A partir de entonces, un paseo hasta el final.

Miret, sin trabajo. Cortada y Bartolomé, eficaces y con su estilo peculiar. Ornad, un vendaval que se lo lleva todo por delante. Busquets y Pagés, como siempre. Durán no recibió muchos balones pero estuvo entonado. Fernández, perdió buenas ocasiones y le fue mostrada tantamente una tarjeta. Vilarrodá mejoró pasadas actuaciones y encontró con facilidad el marco contrario. Vilar cumplió lo mismo que el sustituido Torrens. En suma, un buen partido en general.

El Malgrat, no fue el de las últimas temporadas. Sólo, al principio, dio sensación de poner difícil la victoria al Figueres. Pero, poco a poco, igual que un azucarillo, se fue diluyendo hasta quedar a merced de los locales. El que mejor nos pareció, fue un antiguo conocido de la afición unionista. Nos referimos a Rebollo. Fue el más bullidor e incisivo.

El club blanquiazul y las "felicitaciones" arbitrales

Como fácilmente habrán adivinado, queremos referirnos a las ya famosas tarjetas arbitrales. Estas "inocentes" cartulinas amarillas, en manos de los colegiados, pueden causar estragos en los equipos. Ciertamente, por suerte o por desgracia, a todos les llega el turno de apechugar con alguna. Pero nosotros queremos referirnos en concreto a las que recibe el Figueres.

Otras veces ya lo hemos escrito y comentado; pero, al parecer, algunos jugadores lo olvidan muy fácilmente. Por lo tanto, vamos a insistir, una vez más, en dicho tema. La plantilla figuerense, todos lo reconocen, no es muy amplia que digamos y, raro es el partido que llega a su término, sin que alguno de sus elementos no haya sido amonestado por el árbitro. Y, de seguir así, cualquier día tendrán que echar mano de los juveniles.

Somos los primeros en reconocer que, en determinados momentos, es muy difícil saberse aguantar; pero lo que más nos duele, es al ver como algunos jugadores reinciden una y otra vez en nimiedades que a nada práctico conducen, sino todo lo contrario. Nos referimos a protestar decisiones arbitrales, alejar el balón de su sitio, etc. Por consiguiente, creemos que sería bueno recapacitar un poco por parte de todos los jugadores.

J. B. U.

Resultados y clasificaciones

TERCERA DIVISION GRUPO III

Horta, 1; Endesa, 0.
 Masnou, 1; Reus, 0.
 L'Hospitalet, 1; Andorra, 2.
 La Cava, 2; Montcada, 2.
 At. Monzón, 2; Vic, 2.
 Figueres, 3; Malgrat, 0.
 Júpiter, 4; Sp. Mahonés, 0.
 Barcelona, 2; Gavà, 0.
 Oliana, 2; Badalona, 3.
 Gimnàstic, 3; Europa, 0.

Clasificación:

Horta, 14 puntos; Figueres, 13; Endesa, 12; Barcelona, 12; Andorra, 12; Gimnàstic, 11; L'Hospitalet, 11; La Cava, 11; Reus, 10; Europa, 10; Badalona, 10; Sp. Mahonés, 10; Malgrat, 9; Vic, 9; Júpiter, 9; Gavà, 9; Masnou, 8; At. Monzón, 7; Oliana, 7; Montcada, 6.

REGIONAL PREFERENTE

Puigreig, 0; Sant Celoni, 2.
 Can Oriac, 1; Palamós, 0.

Tortosa, 0; Olesa, 2.
 Santboià, 1; Granollers, 1.
 Artiguenc, 1; Valls, 0.
 Sants, 3; Bufalà, 3.
 Olot, 3; Cornellà, 0.
 Vilafranca, 5; Amposta, 0.
 Torelló, 1; Igualada, 1.
 Barceloneta, 0; Manresa, 0.

Clasificación: Olot, 15 puntos; Vilafranca, 14; Igualada, 12; Barceloneta, 12; Sant Celoni, 11; Santboià, 11; Artiguenc, 10; Sants, 10; Torelló, 9; Cornellà, 9; Olesa, 9; Granollers, 8; Manresa, 8; Palamós, 8; Valls, 8; Puigreig, 7; Can Oriac, 6; Amposta, 5; Bufalà, 4; Tortosa, 4.

PRIMERA REGIONAL GRUPO I

Arbúcies, 3; Llinàs, 1.
 Premià, 2; Bisbalenc, 0.
 Cerdanyola, 3; Banyoles, 1.
 Blanes, 3; Roses, 0.
 Llefià, 2; Palafoxs, 1.
 Calella, 0; Sant Roc, 0.
 Guixols, 1; Lloret, 1.
 Palafrugell, 0; Mataró, 2.
 Cardedeu, 0; Besonenc, 2.
 Gramenet, 7; Sant Hilari, 0.

Clasificación: Gramenet, 14 puntos; Mataró, 13; Llinàs, 13; Llefià, 12; Roses, 11; Bisbalenc, 11; Cerdanyola, 11; Lloret, 10; Arbúcies, 10; Palafoxs, 10; Premià, 9; Besonenc, 9; Banyoles, 8; Guixols, 8; Palafrugell, 7; Sant Roc, 6; Blanes, 6; Cardedeu, 4; Calella, 4; Sant Hilari, 4.

SEGUNDA REGIONAL GRUPO I

Peralada, 2; La Celler, 1.
 Salt, 1; Llançà, 3.
 Farners, 1; Castellfollit, 2.
 Canet, 4; Montagut, 0.
 Vidreres, 0; Figueres, 2.
 Borrassà, 2; Sils, 1.
 Cassà, 2; Los Amigos, 1.
 Torroella, 2; L'Escala, 5.
 Amer, 2; Pontense, 3.
 Hostalric, 2; Anglès, 1.

Clasificación: Pontense, con 17 puntos; Llançà, con 14; Castellfollit, Salt, con 12; Cassà, con 11; Anglès, con 10; Hostalric, La Celler, Peralada, con 9; Borrassà, Canet, L'Escala, Los Amigos, Montagut, con 8; Amer, con 7; Figueres, Vidreres, con 6; Sils, Torroella, con 5.

URBANIZACION MONTSERRAT

a 2 km. de Figueras

venta de PARCELAS con
 agua, luz, teléfono, listo para conectar.

INFORMESE en:

fincas
Montserrat

avda. José Antonio. 37 - Tels. 50 58 08 - 50 58 12 - FIGUERAS

Copa del Rey: Figueres, 1 - Santander, 2

El once figuerense hizo méritos para el empate

(De nuestra redacción, por Ballestero). —El colegiado internacional, señor Montesinos, empezó de forma excelente para deslucir más tarde su actuación, al señalar dos rigurosísimos penaltis, uno a cada equipo y pasando por alto otras faltas más punibles.

A Cortada le enseñó tarjeta por dirigirse a él y a Barrio se la mostró en una entrada algo dura a Vilarrodá. **ALINEACIONES**

FIGUERES: Miret; Semis, Cortada, Ornad; Bartolomé, Busquets; Vilarrodá, Durán, Salazar, Pagés y

Echegoyen. en la segunda mitad, Parafón suplió a Durán, al inicio de la misma y Vilar a Salazar, cuando faltaban diez minutos para el final.

SANTANDER: Damas, Junco, Lolo, Madariaga; Arteché, Rojo II; Marcos, Barrero, Víctor, Sergio y Setien. Al comienzo de la reanudación, San Román ocupó el puesto de Víctor y a los 76 minutos, Juan Carlos substituyó a Barrero.

GOLES

A los 37 minutos Rojo II lanzó un

golpe franco al borde del área figuerense, que tras rebasar la barrera de los locales, se introdujo en el marco de Miret, aunque éste logró tocar el balón. En el minuto 41 Cortada empujó a Víctor y el colegiado decretó la pena máxima. Madariaga la transformó en el 0-2. Finalmente, Busquets, a los 59 minutos, también de penalti y engañando al portero Damas, salvó el honor local. Era el 1-2 ya inamovible.

AMBIENTE DE GALA

El recinto figuerense era una fiesta en la noche del martes. Entradón del año y de muchos otros. Habría que remontarse a visitas del Barcelona, por ejemplo. Pero con la ventaja de éste, que el encuentro era de competición oficial y el visitante todo un ejemplo de la División de Honor del fútbol hispano. O sea que, se perdió el partido, pero la taquilla fue suculenta. Dicen que las penas con pan son inenos...

DECEPCIONO EL RACING

En honor a la verdad tenemos que decir que los santanderinos nos decepcionaron bastante. Poseen un conjunto fenómeno, sin sobresalir nadie, a excepción del portugués Damas, que estuvo francamente bien bajo los palos. Víctor, en la primera parte y Lolo en la defensa, destacaron algo. Los demás pasaron desapercibidos y, como cualquier vulgar equipo, perdieron tiempo siempre que pudieron. En resumen, un once del montón dentro de la categoría en que militan.

EL FIGUERES PUDO Y DEBIO EMPATAR

Los locales salieron sin complejos y en muchas fases del partido tutearon a los santanderinos. Forzaron siete córners y cuatro sus rivales. Si en los primeros tres cuartos de hora presionó algo más el Racing, el Figueres en la segunda parte apenas los dejó pasar de la mitad de campo. Cortada, Bartolomé, Ornad y Busquets fueron los mejores. También anotamos alguna jugada de Vilarrodá y otras de Pagés, aunque éste último no acertó en las entregas.

La eliminatoria, aunque faltan todavía 90 minutos de juego, creemos que está sentenciada. Pero se habrá caído ante un enemigo de categoría superior y con total entereza y gallardía.

LA QUINIELA DE **gpaís**

Joyeria Relojeria SUIZA

Especialidad en Brillantes y Esmeraldas
Talleres de artesanía propios

Agencia Oficial: **CARTIER - OMEGA - LONGINES**
y **CRISTIAN DIOR** de PARIS

VILAFANT, 25 - Tel. 50 11 01 - FIGUERAS

Quiniela Ganadora

1 GIJON-AT. BILBAO	1	X	2
2 ELCHE-BURGOS	X	X	2
3 RAYO VALLECANO-R. MADRID	X	X	2
4 VALENCIA-ESPAÑOL	X	X	2
5 REAL SOCIEDAD-SEVILLA	X	X	2
6 BETIS-SALAMANCA	1	X	X
7 BARCELONA-LAS PALMAS	X	X	2
8 AT. MADRID-HERCULES	X	X	2
9 CADIZ-SANTANDER	1	X	2
10 CORDOBA-VALLADOLID	X	X	2
11 ZARAGOZA-CELTA	X	X	2
12 BARACALDO-HUELVA	X	X	2
13 ALAVES-MURCIA	X	X	2
14 OVIEDO-SABADELL	1	X	X

PRONOSTICO

1 GIJON-ELCHE	X	X	2
2 BURGOS-RAYO VALLECANO	X	X	2
3 REAL MADRID-VALENCIA	X	X	2
4 ESPAÑOL-REAL SOCIEDAD	X	X	2
5 SEVILLA-BETIS	1	X	2
6 SALAMANCA-BARCELONA	X	X	2
7 HERCULES-CADIZ	X	X	2
8 AT. BILBAO-SANTANDER	X	X	2
9 VALLADOLID-ZARAGOZA	1	X	2
10 MURCIA-MALAGA	1	X	2
11 CASTELLON-CORUNA	1	X	2
12 GETAFE-OVIEDO	X	X	2
13 CALVO SOTELO-SABADELL	1	X	X
14 LEVANTE-ALMERIA	X	X	2

Tenis

Se juega el Torneo de Campeones

Se celebra estos días en las pistas del Club de Tenis Figueres el *Torneo de Campeones*, cuya organización para este año ha sido confiada al Club figuerense por la delegación provincial de Tenis.

Así, el sábado y domingo pasados se jugaron las dos primeras jornadas de las liguillas que determinarán quienes serán los cuatro finalistas, ello, tanto en féminas, como en masculinos.

Después de las dos primeras jornadas se perfilan como finalistas masculinos a Jaime Campistol, Juan Dou, Murray Dickson, Jose Mª Campistol, y con menos posibilidades Jaime Illa y Jorge Oliveras.

En féminas, después de los resultados obtenidos tienen asegurada su clasificación para los semifinales las jugadoras de Figueras Mª Teresa Riera y Rosa Delforn, teniendo posibilidades de clasificación Magés Castello y Judith Ribera.

En ambos grupos se han visto partidos de primerísima categoría, debiendo destacar los que enfrentó al británico Dickson con Carbó, de Bañolas, y Dou de Olot. También interesantes resultaron los partidos que enfrentaron a Illa con Dou y los hermanos Campistol, de Gerona.

El martes día 1 de Noviembre, se celebrará la tercera y última jornada de las liguillas, a partir de las 10 de la

mañana; y los próximos sábado día 5, toda la jornada a partir de las 10'30 horas de la mañana y domingo, a partir de las 11 se celebrarán las semifinales y finales respectivamente.

El Club de Tenis Figueres, ante la magnitud e importancia de los partidos, invita a la afición a presenciar el desarrollo de las confrontaciones del Torneo, que ha sido patrocinado por el Banc de Navarra.

Club Tenis Figueras

El sábado día 5 y el domingo día 6 de noviembre se jugarán en las pistas del Club los partidos correspondientes a las semifinales y finales del

TORNEO DE CAMPEONES

El Club invita a la afición a presenciar los encuentros

Patrocina: Banc de Navarra

Farmàcies

Dia 2, dimecres
Vinaixa - Pl. Ajuntament, 14
Dia 3, dijous
Perxas - Rambla, 36
Dia 4, divendres
Ferran - Pujada del Castell, 6
Dia 5, dissabte
Deulofeu - Monturiol, 19
Ferran - Pujada del Castell, 6 (Només tarda de 4 a 8)
Dia 6, diumenge
Ferran - Pujada del Castell, 6
Dia 7, dilluns
Vidal - Sant Pau, 38
Dia 8, dimarts
Bonmatí - Rambla, 10

Metge de Guàrdia

Dia 6, diumenge
Dr. Jaume Beltrán González
C/ Dr. Burgas, nº 10, 2º

Bolsa de Trabajo

DEMANDAS

SE NECESITA Tornero Ajustador. Razón Tel. 50 57 63.

OFERTAS

LICENCIADA EN HISTORIA Y FRANCÉS se ofrece para dar clases particulares. Razón Tel. 50 57 63.

CHICA AUXILIAR administrativa, hablando francés, desearia trabajo para oficina. Razón Tel. 50 57 63.

OFEREIXO PER a treballar en: Publicitat, serveis gràfics, displays, maquetes, embalatge, etc. Experiència 8 anys. Tel. 50 57 63.

9 PAÍS tiene abierta la sección de Bolsa de Trabajo. Todos los anuncios de ofertas serán gratuitos, entendiendo que este periódico ayuda así a las personas que buscan trabajo.

Espectacles

Cinema Juncària

Dijous, dia 3, a partir de les quatre de la tarda: "El anzuelo de oro" i "Nevada Exprés".

Dissabte, dia 5, nit, i diumenge, dia 6, tarda i nit: "Desafío" i "Más allá del deseo".

Cinema "Las Vegas"

Dijous, dia 3, tarda i nit: "El tesoro de los tiburones" i "Ecos de un verano".

Dissabte, dia 5, nit, i diumenge, dia 6, tarda i nit: "La muerte ronda a Mónica" i "Africa Exprés".

Cinema Patronat

Diumenge, dia 6, a dos quarts de cinc: "Dick Turpin" i "Cantando bajo la lluvia".

Sala Edison

Dijous, dia 3, nit; dissabte, dia 5, nit; i diumenge, dia 6, tarda i nit: "Su precio unos dólares" i "El transsexual".

Cinema El Jardí

Diumenge, dia 6, tarda i nit: "Desafío" i "Más allá del deseo".

Biblioteques

Biblioteca popular "Carles Fages de Climent" - Oberta tots els dies feiners, d'11 a 1 del matí, i de 5.30 a 8.30 de la tarda.

Biblioteca de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis - Oberta de dilluns a divendres: d'11 a 13 i de 5.30 a 9. Dissabtes de 10.30 a 1. Tarda, tancat.

Museus

Museo Dalí - Obert: matí, d'11 a 13 hores; tarda, de 16.30 a 20.30. Vigílies de festa: matí d'11 a 13 hores i tarda de 16.30 a 21.30. Festius: matí, d'11 a 14 hores; tarda de 16.30 a 21.30. Divendres, obert fins a les 22 hores. Museu de l'Empordà - Hores de visita. Dies feiners: matí d'11 a 13; tarda, de 4.30 a 8. Festius: matí d'11 a 2 i tarda de 4.30 a 8.

Exposicions

ÒBANOS - Batallé - Coll de Carrera. Olis.

ART-3 - Capalleras. Olis.

RHODAS - M. Gaju Casal. Olis.

VALLÉS - Exposició 5 tendències: José Canes, S. M. Félez, François Garnier, Joan Ponç i Evarist Vallés.

VICTÒRIA - Artistes de la galeria: Estrada Vilarrasa, Bofill, Mercader, Molons, Matabosch, Zamora Muñoz i Sarquella.

Telèfons urgents

Ambulatori Seguretat Social 50 03 65

Clínica Catalunya 50 15 39

Clínica Figueres 50 31 00

Clínica Santa Creu 50 36 50

Creu Roja 50 17 99

Hospital 50 14 00

Ajuntament 50 01 00

Jutjats 50 14 21 i 50 03 69

Bombers 50 00 80

Policia 50 09 29

Guàrdia Civil 50 13 55

Taxis 50 50 43 i 50 00 08

Dipòsit de sang gratuïta 50 17 99

Anuncis Breves

OCASIÓ en Rosas, Urbanización Mas Matas. Piso 4 dormitorios. Almacén anexo. *Fincas Gibert C./ Caamaño, 3.*

Tel. 50 14 62. Figueres.

DUPLEX LUJOSO, en Figueres con dos plazas parking. *Fincas Gibert C./ Caamaño, 3.* Tel. 50 14 62. Figueres.

ATENCIÓN CAZADORES DE TORDO. Se vende olivar de 15 vesanes, en sector exclusivo para este deporte. Información *Fincas Gibert C./ Caamaño, 3.* Tel. 50 14 62.

EN VENTA inmejorable terreno situado en cala Motjoy Roses, 11.000 m² Razón: Tel. 50 10 76, laborables.

FONDO ARTÍSTICO DE CRÉDITO. El arte a su alcance por la cantidad que Ud. disponga. Información: *Galería Art-3. C./ Gral. Mola, 39 Figueres (Girona).* Tel. 50 35 16.

53 Dia Universal de l'Estalvi
53 Día Universal del Ahorro

SORTEIG

Del 20 de Setembre
al 10 de Novembre de 1977

1 Citroën CX
1 Land Rover
5 Renault 5
5 Citroën 2CV6
10 Motos tot terreny
40 Velomotors
1.000 Relloctges

SORTEO

Del 20 de Septiembre
al 10 de Noviembre de 1977

1 Citroën CX
1 Land Rover
5 Renault 5
5 Citroën 2CV6
10 Motos todo terreno
40 Velomotores
1.000 Relojes

CAJA DE AHORROS PROVINCIAL
DE GERONA

AUTO ESCUELAS CATALUÑA

- *Aprenda a conducir en Auto Escuelas CATALUÑA, con los métodos más modernos de Enseñanza Teóricos y Prácticos.*
- *Recuerde que Auto Escuelas CATALUÑA les ofrece Garantía y Economía por disponer de Profesorado altamente especializado.*

**¡EVITESE PROBLEMAS SIENDO
UN BUEN CONDUCTOR!**

**¡INSCRIBASE EN
AUTO ESCUELAS CATALUÑA!**

SUCURSALES:

GERONA: Avda. San Francisco, 11 - Tel. 20 79 12

FIGUERAS: Calle Caamaño, 8 - Tel. 50 03 40

ROSAS: Queipo de Llano, 17 - Tel. 25 71 87

CASTELLO DE AMPURIAS: Plaza Caudillo, 8